

ஓம குஹேசாய நம :

பாம்பன் - ஸ்ரீமத் : குமரகுருதாச சுவாமிகள்

சி றி நூ ற் றி ர ட் டு

மஹாதேஜோ மண்டலம்

ஓம்
குஹப்ரஹ்மணே நம :

நான்காவது மண்டலத்தைச் சார்ந்த
சி று நூ ற் றி ர ட் டு

பா ம் ப ன் :
ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த பிரபந்தங்களுட்
பொருளிற் பெரியனவாய் உருவிற் சிறியனவாயுள்ள
பத்து அடங்கியிருக்கின்றன.

8 - ஆம் பதிப்பு, 2000 - பிரதி.

சென்னை :
சா து அ ச் ச க் கூ ட த் தி ற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Copy-Right Registered.

1941]

[விலை அணை 40]

இப்புத்தகத்திலடங்கிய நூல்கள்

- க. சண்முக கவசம்.
- உ. பஞ்சாமிர்தவண்ணம்.
- கூ. திருத்தொடையல.
- ச. கந்தரொலியலந்தாதி.
- ரு. குகப்பிரமவருட்பத்து.
- சூ. ஞானவாக்கியம்.
- எ. கந்தகோட்ட முமமணிக்கோவை.
- அ. வடதிருமுல்லைவாயிற் குகபரர்வண்ணம்.
- கூ. நவவீரர் நவரத்தினக் கலிவிருத்தம்.
- கூ0. அட்டார்ட்ட விக்கிரகலீலை விருத்தம்.

“மடமோட்டுங் கருணைதனை மறவேனெஞ்
சுளவளவும் மாற்றார் நூலைத்
தொடமாட்டே நவருரைக்கு முரைகேளே
னனியாயத் தொடக்கர் கோட்குட்
படமாட்டே நருள்சுரந்து வினாயவொரு
மொழிப்பயனிற் படரு நோக்கம்
விடமாட்டே னினிதளித்தி யெனதுகுகப்
பிரமமென விளங்கெம மாணே.”—திருப்பா-

உ

சிவமயம்

ஓம் குமாரகுருப்போநம :

திருச்சிற்றம்பலம்

ச ண் மு க க வ ச ம்

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவந்தம்

அண்டமா யவனி யாகி யறியொணப் பொருள தாகித்
தொண்டர்கள் குருவு மாகித் துகன்று தெய்வ மாகி
எண்டிசை போற்ற நின்ற வென்னரு வீச னான
திண்டிறற் சரவ ணத்தான் றினமுமென் சிரசைக் காக்க. க

ஆதியாங் கயிலைச் செல்வ னணிநெற்றி தன்னைக் காக்க
தாதவிழ் கடப்பந் தாரான் றுனிரு நுதலைக் காக்க
சோதியார் தணிகை யீசன் றுரிசிலா விழியைக் காக்க
நாதனாங் கார்த்தி கேய னாகியை நயந்து காக்க. உ

இருசெவி களையுஞ் செவ்வே ளியல்புடன் காக்க வாயை
முருகவேள் காக்க நாப்பன் முழுதுநற் குமரன் காக்க
துரிசறு கதுப்பை யானைத் துண்டனார் துணைவன் காக்க
திருவுடன் பிடரி தன்னைச் சிவசுப்ர மணியன் காக்க. ங

ஈசனாம் வாகு லேய னெனதுகந் தரத்தைக் காக்க
தேசுறு தோள்வி லாவுந் திருமகண் மருகன் காக்க
ஆசிலா மார்பை யீரா றுயுதன் காக்க வென்றன்
ஏசிலா முழங்கை தன்னை யெழிற்குறிஞ் சிக்கோன் காக்க. ச

உறுதியாய் முன்கை தன்னை யுமையிள மதலைக் காக்க

*தறுகணை றிடவே யென்கைத் தலத்தைமா முருகன் காக்க
புறங்கையை யயிலோன் காக்க பொறிக்கர விரல்கள் பத்தும்
பிறங்குமான் மருகன் காக்க பின்முது கைச்சேய் காக்க. ரு

ஊணிறை வயிற்றை மஞ்ஞை யூர்தியோன் காக்க வம்புத்
தோணிமிர் சுரேச னுந்திச் சுழியினைக் காக்க குய்ய
நாணினை யங்கி கௌரி நந்தனன் காக்க பீஜ
ஆணியைக் கந்தன் காக்க வறுமுகன் குதத்தைக் காக்க. கூ

எஞ்சிடா திடுப்பை வேலுக் கிறைவனார் காக்க காக்க
அஞ்சுக னமொரி ரண்டு மரன்மகன் காக்க காக்க
விஞ்சிடுபொருட்காங்கேயன் விளரடித் தொடையைக் காக்க
செஞ்சர ணேச வாசான் றிமிருமுன் றெடையைக் காக்க. ள

ஏரகத் தேவ னென்ற ளிருமுழங் காலுங் காக்க
சீருடைக் கணைக்கா றன்னைச் சீரலை வாய்த்தே காக்க
நேருடைப் பரடி ரண்டு நிகழ்பரங் கிரியன் காக்க
சீரிய குதிக்கா றன்னைத் திருச்சோலை மலையன் காக்க. அ

ஐயுறு மலையன் பாதத் தமர்பத்து விரலுங் காக்க
பையுறு பழநி நாத பரனகங் காலைக் காக்க
மெய்யுடன் முழுது மாத் விமலசண் முகவன் காக்க
தெய்வநா யகவி சாகன் றினமுமென் னெஞ்சைக் காக்க. கூ

ஒலியெழ வுரத்த சத்தத் தொடுவரு பூதப் ரேதம்
பலிகொளி ராக்க தப்பேய் பலகணத் தெவையா னாலுங்
கிலிகொள வெணவேல் காக்க கெடுபரர் செய்யுஞ் சூன்யம்
வலியுள மந்த்ர தந்த்ரம் வருத்திடா தயில்வேல் காக்க. க௦

*தறுகண் = அஞ்சாத்தன்மை. †ஐகநப்ரதேசம்.

ஓங்கிய சீற்ற மேகொண் டுவணிவில் வேல்கு லங்கள்
தாங்கிய தண்ட மெஃகந் தடிபர சீட்டி யாதி
பாங்குடை யாயு தங்கள் பகைவரென் மேலே யோச்சின்
திங்குசெய் யாம லென்னைத் திருக்கைவேல் காக்க காக்க. கக

ஒளவிய முளரு னுண்போ ரசடர்பே யரக்கர் புல்லர்
தெவ்வர்க ளெவரா னாலுந் திடமுட னெனைமற் கட்டத்
தவ்வியே வருவா ராயிற் சராசர மெலாம்பு ரக்குங்
*கவ்வுடைச் சூர சண்டன் கையயில் காக்க காக்க. கஉ

கடுவிடப் பார்தள் சிங்கங் கரடிநாய் புலிமா யானை
கொடியகோ ணுய்கு ரங்கு கோலமார்ச் சாலஞ் சம்பு
நடையுடை யெதனா லேனு நானிடர்ப் பட்டி டாமற்
சடிதியில் வடிவேல் காக்க சானவி முனைவேல் காக்க. கங

ங்கரமே போற்ற ழீஇ ஞானவேல் காக்க வன்புள்
கிகரிதே ணண்டுக் காலி செய்யனே ரூலப் பல்லி
நகமுடை யோந்தி பூரா னளிவண்டு புலியின் பூச்சி
உகமிசை யிவையா லெற்கோ ருறிலா தைவேல் காக்க. கச

சலத்திலுய் வன்மீ னேறு தண்டுடைத் திருக்கை மற்றும்
நிலத்திலுஞ் சலத்தி லுந்தா னெடுத்துயர் தரற்கே யுள்ள
குலத்தினா னன்வ ருத்தங் கொண்டிடா தவ்வவ் வேளை
பலத்துட னிருந்து காக்க பாவகி கூர்வேல் காக்க. கரு

ஞமலியம் பரியன் கைவே னவக்கிர கக்கோள் காக்க
சுமவிழி நோய்க டந்த சூலையாக் கிராண ரோகம்
திமிர்கழல் வாதஞ் சோகை சிரமடி கர்ண ரோகம்
எமையனு காம லேபன் னிருபுயன் சயவேல் காக்க. கசு

*கவ்வு - 'கயவு' என்பதன் விகாரம். கயவு = பெருமை.

டமருகத் தடிபேர் னைக்குந் தலையிடி கண்ட மாலை
குமுறுவிப் புருதி குன்மங் குடல்வலி யிழை காசம்
நிமிரொர்ணு திருத்தும் வெட்டை நீர்ப்பிர மேக மெல்லாம்
எமையடை யாம லேகுன் றெறிந்தவன் கைவேல் காக்க. ௧௭

இணக்கமில் லாத பித்த வெரிவுமா சுரங்கள் கைகால்
முணக்கவே குறைக்குங் குஷ்ட மூலவெண் முளை தீ மந்தம்
சணத்திலே கொல்லுஞ் சன்னி சாலமென் றறையு மிந்தப்
பிணிக்குல மெனையா ளாமற் பெருஞ்சத்தி வடிவேல் காக்க.

தவனமா ரோகம் வாதுஞ் சயித்திய மரோச கம்மெய்
சுவறவே செய்யு மூலச் சூடினைப் புடற்று விக்கல்
அவதிசெய் பேதி சீழ்நோ யண்டவா தங்கள் சூலை
எவையுமென் னிடத்தெய் தாம லெம்பிரான் றிணிவேல்காக்க.

நமைப்புறு கிரந்தி வீக்க நணுகிடு பாண்டு சோபம்
அமர்த்திடு கருமை வெண்மை யாகுபஃ ரெழுநோய் கக்கல்
இமைக்குமுன் னுறுவ லிப்போ டெழுபுடைப் பகந்த ராதி
இமைப்பொழு தேனு மென்னை யெய்தாம லருள்வேல் காக்க.

பல்லது கடித்து மீசை படபடென் றேது டிக்கக்
கல்லினும் வலிய நெஞ்சங் காட்டியே யுருட்டி நோக்கி
எல்லினுங் கரிய மேனி யெமபடர் வரினு மென்னை
ஒல்லையிற் றூர காரி ஓம்ஐம் ரீம்வேல காக்க. ௨௧

மண்ணிலு மரத்தின் மீது மலையிலு நெருப்பின் மீதும்
தண்ணிறை ஜலத்தின் மீதுஞ் சாரிசெய் யூர்தி மீதும்
விண்ணிலும் பிலத்தி னுள்ளும் வேறெந்த விடத்து மென்னை
நண்ணிவந் தருளார் சஷ்டி நாதன்வேல் காக்க காக்க. ௨௨

யகரமே போற்கு லேந்து நறும்புயன் வேன்முன் காக்க
அகரமே முதலா மீரா றம்பகன் வேல்பின் காக்க

சுகரமோ டாறு மாளேன் றன்கைவே னடுவிற காக்க
சுகரமின் றேவ மோலி திகழைவேல் கீழ்மேல் காக்க. ௨௩

ரஞ்சித மொழிதே வாளை நாயகன் வள்ளி பங்கன்
செஞ்சய வேல்கி முக்கிற் றிறமுடன் காக்க வங்கி
விஞ்சிடு திசையின் ஞான வீரன்வேல் காக்க தெற்கில்
எஞ்சிடாக்கதிர்கா மத்தோ னிகலுடைக் கரவேல் காக்க.

லகரமே போற்கா ளிங்க னல்லுட னெளிய நின்று
தகரமர்த் தனமே செய்த சங்கரி மருகன் கைவேல்
நிகழெனை நிருதி திக்கி னிலைபெறக் காக்க மேற்கில்
இகலயில காக்க வாயு வினிற்குகன் கதிர்வேல் காக்க. ௨௪

வடதிசை தன்னி லீசன் மகனருட் டிருவேல காக்க
விடையுடை யீசன் றிக்கில வேதபோ தகன்வேல் காக்க
நடக்கையி லிருக்கு ஞான்று நவிலகையி னிமீர்கை யிற்கீழ்க்
கிடக்கையிற் றாங்கு ஞான்று கிரிதுளைத் துளவேல காக்க.

இழநதுபோ காத வாழ்வை யீயுமுத் தையனார் கைவேல்
வழங்குநல லாணுண் போது மாலவினை யாட்டின் போதும்
பழஞ்சுரர் போற்றுமபாதம் பணிந்துநெஞ்சடக்கும்போதும்
செழுங்குணத் தோடே காக்க திடமுடன் மயிலுங் காக்க.

இளமையில் வாலி பத்தி லேறிடு வயோதி கத்தில்
வளரறு முகச்சி வன்றான் வந்தெனைக் காக்க காக்க
ஒளியெழு காலை முன்னெ லோஞ்சிவ சாயி காக்க
தெளிநடு பிற்ப கற்கால் சிவகுரு நாதன் காக்க. ௨௫

இறகுடைக் கோழித் தோகைக் கிறைமுனி ராவிற் காக்க
திறலுடைச் சூர்ப்ப கைத்தே திகழ்பினி ராவிற் காக்க
நறவுசேர் தாட்சி லமப னடுநிசி தன்னிற் காக்க
முறைதொழு குழக னெங்கேரன் மாறாது காக்க காக்க. ௨௬

இனமெனத் தொண்ட ரோடு மிணக்கிடுஞ் செட்டி காக்க
தனிமையிற் கூட்டந் தன்னிற் சரவண பவனார் காக்க
நனியனு பூதி சொன்ன நாதர்கோன் காக்க வித்தைக்
கனிவொடு சொன்ன தாசன் கடவுடான் காக்க வந்தே. ௩௦

சண்முககவச முற்றிற்று

கலியுகம் சகசுந - ஆம் ஆண்டில் நிகழ் கரவருடத்
துக் கார்த்திகைமதி 'அவ ஆதித்தவாரத்திலே திருவிராமேச்
சுரத்திலே பாம்பன்': **ஸ்ரீமத் குமரகுருதாசசுவாமிகள்** அகா
ராதி னகாராரந்தந் தொடக்கமாய் வருஉம் முப்பது செய்யு
ளாகிய இச் சண்முககவசத்தைப் பாடித் தமக்குற்ற ஓரல்ல
லினின்று நீங்கினர். இதனை வாற்சல்லிய விசுவாசத்துடன்
நாளொன்றுக் காறுமுறை படிப்பவர்கள் எத்தகைய துன்பி
னின்றும விடுதலையுறுவார்கள்; முடிவின் முத்தியுமடை
வார்கள். இரவில் வழிநடக்குமபோதும், வனத்திற் செல்
லும்போதும், நோயான் வருந்தும்போதும், யாதானுமொரு
பயங்கரமான துன்பத்தி லகப்பட்டுக் கொண்டபோதும்,
நித்திரை செய்ய ஆரம்பிக்கும்போதும், மரணகாலத்திலும
இக்கவசம் படிக்கப்படுமாயின் யாதொரு துன்பமில்லை
யென்க. படித்துப் பலனடைந்தாரும் பலரென்க. அவருள்—

இற்றைக்குப் ௧௮ - ஆண்டுக்கு முன்னே பெங்களுர்
வாசியான சண்முகம்பிள்ளையென்னுமொருவர், இராஜாங்கத்
துத் தமது உத்தியோக முறையில் ஒரு தவறிழைத்தனரென
அவ்விராசாங்கத்தாராற் பற்றப்பட்டபோது, இந்நூலா
சிரியருடைய சீடர்களு ளொருவராயும் சென்னை-இராசாங்
கத்துத் தந்திச்செய்தி உத்தியோகஸ்தர்களு ளொருவராயு
மிருந்த ச. மா. சண்முகபிள்ளை, அவ்வல்லலை யொழித்தற்கு

இச்சண்முககவச பாராயணம் நாளொன்றுக்கு சு-முறை செய்ப்படல் வேண்டுமென்று அச் சண்முகம் பிள்ளைக் கறி வித்தார். அவருமப்படியே நாடோறுஞ் செய்வாராயினர். அக் குற்ற விசாரணைக் காலத்தும் அவர், கவசத்தை யுட்புலத்தே கமனஞ் செய்துகொண்டு நின்றார். இக்குற்றச்சாட்டு, குற்ற மாகமாட்டாதென்று அதிகாரி அதனைத் தள்ளிவிட்டனர்.. கவச கமனத்தால் அம்முடிவை யறியாது அவணிற்கின்ற சண்முகம் பிள்ளையின் கையினை, கவச பாராயணஞ் செய்யும்படி செய்த ச. மா. சண்முகம் பிள்ளை பற்றிக்கொண்டு, விடுதலையாயிற்று வருதிரெனக்கொண்டு சென்று நீதிமன்றத்தின் வாயிலில் விட்டு மறைந்தனர். மறைதலும் விடுதலையடைந்த அச் சண்முகம்பிள்ளை, சென்னையில் இராநின்ற ச.மா. சண்முகம்பிள்ளையை நீர் இப்பெங்களுக்குவந்து இக்காரியம் செய்தீரா? என்றெழுத்து மூலமாக வினவினர். வினவப்பட்ட அவர், யான் அவ்வாறு செய்ததில்லையென ஹிடையிறுத்தனர். பின்னர், இரண்டு சண்முகம்பிள்ளையும் உண்மையுணர்ந்து கவசத்தின் பெருமையையும், இறைவனது திருவருட்செயலையும் பலர்க்கு முணர்த்திப் பன்முறையும் மகிழ்வாராயினர்.

இற்றைக்கு ௩ - ஆண்டுகட்கு முன்னே பெங்களுர் நீதிமன்றங்களிலே அனியாயமாகக் கொண்டுவரப்பட்டு விசாரணையாய ஒரு திருட்டுக்குற்றத்தினின்றும் அவ்வூர் கண்டிராக்டர் கே. ஆறுமுகச் செட்டியாரை விலக்கியாதொரு துன்பமூமில்லாது காத்தருளியதும் இக்கவச பாராயணமேயாம்.

இற்றைக்கு ௨ - ஆண்டுகட்கு முன்னே பெங்களுர் அச்சுக்கூடமொன்றில் உத்தியோகஸ்தராயிருந்த தி. கு. சுப்பிரமணியபிள்ளை யென்னும் பெயரிய ஒரு நல்லாரை, அவ்வூர்

நீதி மன்றத்திற் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு கொலைக்குற்றத்தில் இவர் சம்பந்தப்பட்ட வில்லையென விலக்கியுள்ளியதும் இக்கவச பாராயணமேயாம்.

இற்றைக்கு ௨௦ - மாதங்கட்கு முன்னர்ப் பெங்களூர்க் கிராஸ் கண்டோன்மெண்ட்பாலப்பா கார்டன் B தெருவிலே கஉ - வது வீட்டிலே வசிக்கும் த. து. கந்தசாமிப் பிள்ளையின் மகன் ௩ - பிராயமுள்ள சரவணபவனென்னும் பெயருடையான மரண வேதனையினின்று காத்தருளியதும் இக்கவச பாராயணமேயாம். விவரம் :—இச் சிறுவனுக்குண்டான இப்பெரு வெப்பு நோய் இனி நீங்காது ; இவன், இன்றிரவிற்கு நேரமே மரணமாய் விடுவனாகலின் மருந்தை நிறுத்திவிட்டோமென ஆங்கில வைத்தியரும், மற்றை வைத்தியருங் கூறி மருந்து கொடாது போய்விட்ட பின்றைச் சிறுவனுடைய தந்தை பெரிதும் வருந்துதலை யுணர்ந்த அவ்விட்டுக்குடையாராய தி. ஐ. சுவாமிநாதபிள்ளை, சண்முககவச பாராயணஞ் செய்கவெனக் கூறியவாறு அப்பாராயணத்தை அத்தந்தை தொடங்கினர் ; தொடங்கவே அந்நோய் படிப்படியாகக் குறைந்து அச்சிறுவனு மெழுந்திருக்கலாயினன் : அவ்வாறாய வவனைக் கால்களிலுற்ற பிடிப்பு நடக்கவொட்டாது செய்தமையின் அதுவும் நீங்குநிமித்தம் மீளவுங் கவச பாராயணம் தொடங்கப்பட்டது : கரு - நாட்களுள் அவனும் எழுந்து நடந்தனன் : ஓளடதங்களுளொன்றும் உபயோகிக்கப்பட வில்லை என்க.

கலியுகம் ௩௦௨௪-ற் சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௮௪௩-ல் துந்துபிஸ்ரூ வைகாசிமீ கஉ௨. சென்னை, 25-5-1922.

கலியப்தம் ௧௯௨௫-ன் மார்கழிமீ கஉ-ஆந் தின-
மாகிய 1923-ஆம் ஸௌ டிசம்பர்மீ 27உயில் இந்நூலாசிரி-
யர், சென்னைத் தம்புசெட்டித்தெரு நடுவே போதருங்கால்
வடக்கிருந்து தெற்குநோக்கி விரைந்து வருஉங் குதிரை பூட்-
டிய ஒரு பெரிய பண்டி, தம்மைத் தரையிற்றள்ளி ஒருபுறத்-
துச் சக்கரம் தமதிடக்கணைக் காலிலேறிச் சென்றமையாற்-
கால் முரிந்ததைக் கண்ணுற்றார். பின்னர் ஆங்குக்கூடிய பல
ராலும் இராசாங்கத்துப் பெரிய வைத்தியசாலைக்கு எடுத்-
துச் செல்லப்பட்டார். ஏறக்குறைய (௭௩) எழுபத்து
மூன்று வயதாகின்றமையால் இவருங் கால் குணப்பட்டெழு-
வாரோ? என்னும் பேரையத்தோடேயே ஏற்புடைச் சிகிச்-
சையைச் செய்ய வாரம்பித்தனர் அங்குள்ள வைத்தியர்கள்.
குணங்காண்டலரிதெனச் சிந்திக்குஞான்று தத்தம் மூன்-
றில்லங்களிற் சண்முக கவச பாராயணஞ் செய்தா-
ருள்ளே நெடுநேரமாக அப்பாராயணம் செய்த திருவல்-
லீக்கேணிச் சுப்பிரமணியதாசரெனும் பெயரிய சின்ன சுவா-
மிப்பிள்ளை முன்பாக அக்காலானது தோற்றுவதாயிற்று.
எலும்பு முரிந்த பாகத்தில் இறைவனுடைய இரண்டு வேல்-
களின் இலைபோன்ற பாகங்கள் ஒன்றுமாறு பூட்டப்பட்டும்
அவைகளைத் தாங்கி நிற்பதாக வேறொரு வேல் நிறுத்தப்-
பட்டு மிருத்தலை அதன்கண் அவர் கண்டு தொழுவாராயி-
னர். எலும்பு கூடிக் குணப்படுங்காறும் அவ்வண்ணமே
தாம் கண்டு வருதலையும் மகிழ்வோடு அவர் வெளியிட்டுக்
குமாரபிரான் றிருவருளைப் பெரிதுங் கொண்டாடுநராயி-
னர். ஆசிரியரும் முரிந்தகால் கூடப்பெற்று நடைகொள்-
பவராயினர். படங்களோடுங் கூடிய இத்துன்ப நீக்க
விவரமெல்லாம் ஆசிரியரருளிய ஆரூவது மண்டலமாகிய
ஸ்ரீமத்-குமார சுவாமியத்தின் அசோகசால வாசத்திற்கண்டு
கொளலாம்.

மதுரைக் கமலைத்தோப்புத் தெருவில் வசிக்கும் விசுவநாதையர் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னே திருச்செந்தூரை யடைந்து செந்திலாண்டவனைத் தொழுவோராயினர். அவ்வூர்க் குமாரபக்த சிரோமணியாகிய ஈ. அனந்தசுப்பையர் அவரை நோக்கி, பஞ்சாமிர்த வண்ணத்தைப் பாடுவதோடு சண்முககவச பாராயணத்தையுந் தினமுஞ் செய்திடுகவென்று அறிவுறுத்தார். அப்படியே நடாத்தினவவர், தம் முடைய கைகளிலுற்ற கருங் குஷ்டமும், மூலபவித்திரமும் ஒரு வாரத்திலே நீங்கப்பெற்று அதிசயித்து மகிழ்ந்து தம திருக்கை புக்கார்.

சென்னையைச் சார்ந்த சிந்தாதிரிப்பேட்டை அருணாசல நாயகன்தெரு 1/54-ஆம் வீட்டில் வசிக்கும் T. B. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் மனைவி இரத்தின அம்மாளுக்குக் கழுத்திலுண்டா யிருந்த கண்டமாலை எத்திற வைத்தியத்தினாலும் தீர்ந்திலது. பின்னர் அவ்வம்மாள், 1925-ம் ஆண்டில் இக்கவசத்தை நாடோறும் ஆறுமுறை பாராயணஞ் செய்து கொண்டு வரும்போது அஃதொரு மண்டலத்திற்குள் அப் பிணியைப் போக்கிச் சுகமளித்த மகிமையைப் பலருமறிந்து கொள்பவராயினர்.

பெங்களூர்க் கிராஸ் கண்டோன்மெண்ட் பாலப்பா கார்டன் B தெருவில் 82-வது வீட்டிற் குடையராய நா. பொன்னுசாமிப்பிள்ளை ஐந்தாண்டுகாறுங் குன்மவியாதி யான் மிக்க துன்பப்பட்டார். எத்திற மருந்துகளானுந் தீராததுள்ள அந்நோயின் கொடுமையால் ஒருநாள் மூர்ச்சையாய் அவர் வீழ்ந்தவுடன் அவ்வீட்டிலுள்ளாரெல்லாங் கண்ணீர் சொரிந்தரற்ற வாரம்பித்தனர். அப்போதங்குப்போந்த கந்த பக்திமிக்க த. து. கந்தசாமிப்பிள்ளை அன்னோர்க்குத் தேர்தல்

கூறி இக்கவச பாராயணத்தைத் தொடங்கினர். அவ்வமையம் ஆங்கொருவர் தோன்றி மூர்ச்சித்துக் கிடப்பாருடைய தேக நரம்புகளைக் கையாற்றேய்த்து விட்டு மருந்தொன்றுங் கொடாமலே மறைந்து சென்றதைக் கண்ணுற்ற கந்தசாமிப் பிள்ளை, பாராயண பூர்த்தியானவுடன் தம்திருப்பிட மடைந்து மறுநாள் அப்பிள்ளையைப் பார்த்தபோது அவ ரெழுந்திருத்தலை யுணர்ந்து உவகையுற்று, மேன்முன்று நாளுங் கவச பாராயணத்தை விதிப்படி செய்துவிட்டு, இனி நீரே பாராயணஞ் செய்துகொள்ளலா மெனக்கூறித் தம்மிருக்கை புக்கனர். அவ்வாறு அது நிகழ்கையில் 1925-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மீ 3-ஆந் தினத்திரவு 2-மணிக்கு யாதானுமொரு வாதையின்றிச் சேதிக்கப்பட்டதும் அவர் வயிற்றினுள்ளிருந்ததுமான கட்டி, துண்டுதுண்டாய் ஆட்டி னீரல் அளவினதாய் வாய்வழி வந்து வீழ்தலோடு ஒரு பாத் திர நிறைய இரத்தமும் வெளிப்படுவதாயிற்று. அது முத ளாக வயிற்றிலிருந்த வாதையு நீங்கிற்று. பின்றை அவர், இக்கவசத்தையே தினந்தோறும் பாராயணஞ் செய்து குமாரபக்தியி லுவகை பூக்க நிற்குநராயினர்.

சிறந்த ஆங்கில வைத்தியரிடம் கம்பவுண்டர் வேலை செய்பவரும் பெங்களூர்த் தண்டு நியூகொரச்சபாளையம் A. வீதி 25-வது வீட்டில் வசிப்பவருமான வடிவேல் முதலியார், தம்முடைய குமாரனாகிய நடராசனுக்குற்ற வெப்பு நோய் கருதி 48-நாள்காறும் ஆங்கில வைத்தியஞ் செய்யும்படி செய்தார். பல் கிட்டியிருந்தமையால் மூக்கில் ரப்பர் குழாயை வைத்து அதன் வழியாகப் பாலைச் செலுத்திப் பார்த்ததிலும் அவனுக்கு மரணக்குறிகளேற்பட்டு விட்டன. உடனே தந்தை வடிவேல் முதலியார், இனி இது செய்வேனெனச் சண்முக கவச பாராயணத்தையே காலையு மாலையுமாகச்

செய்யத் தொடங்கினர். நாளைடவிலே வாயைத் திறந்து
பாலுட்கொண்ட அவன் பூரண சுகமடைந்திருப்பவனாயி-
னன்.

சிதம்பரம் வண்டிக்காரர் தெருவில் வசிக்கும் 40-வய-
துடைய செல்வத்தம்மாளின் வலக்கணைக்காலிலே குரோ-
தனவ்ரு புரட்டாசிமீ ௧0௨ மாலையிலே பாம்பு கடித்தது.
அதனால் அவ்வம்மாளுக்கு நெஞ்சடைப்பும் மூர்ச்சையுமேற்-
பட்டவுடன் இக்கவச பாராயணம் நிகழ்ந்தது. விஷமிறங்கி
அவ்வம்மாளொழுந்து சுகமுற்றனள்.

கவசச் செய்யுள்களுட் சிலவற்றை விட்டுச் சிலவற்-
றைக் கூறலும், இடையி லெவரோடேனும் பேசலுங்-
கூடாது; முன்பின் மாறிப் படித்தலுமாகாது; மந்திர மாறு
பாடுபோல விபரீதமாமாகலின். ஆகூழ்ணையாப் போகூழ்,
அறந்தமூவாமறம், அழுக்காறு, பக்தியினமென்பன வுடை-
யார்க்கு இக்கவசங் கிடைத்தலும், அனுட்டித்தலும், உரிம-
பலன் பெறலும் எண்மையாமோ?

கலியுகம் ௫௦௨௭ - ற் சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௮௪௮ - ற்
குரோதனவ்ரு மார்கழிமீ ௨௩௨. சென்னை, 6 - 1 - 1926.

குமரகுருபரன் நிருவடி வாழ்க.

ப ரி பூ ஜ ன பஞ்சாமிர்தவண்ணம்

—•—
க. பால்

தனந்த தந்தன தனந்தனா

தனந்த தந்தன தனந்தனா

தனந்த தந்தன தனந்தனா

தனந்த தந்தன தனந்தனா

தந்தந் தந்தன தந்தானா

தந்தந் தந்தன தந்தானா

தந்தந் தந்தன தந்தானா

தந்தந் தந்தன தந்தானா

தாந்த தந்தனனா தன தாந்த தந்தனனா

தாந்த தந்தனனா தன தாந்த தந்தனனா

தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன

தனந்த தந்தன தனந்தனா

தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன

தனந்த தந்தன தனந்தனா—தனதனதனதானா

இலங்கு நன்கலை விரிஞ்சனா

டனந்த னுஞ்சத மகன்சதா

வியன்கொ டம்பியர் களும்பொனா

டுறைந்த புங்கவர் களுங்கெடா

தென்றுங் கொன்றைய ணிந்தோனார்

தந்தண் டின்றிர ளுஞ்சேயா

மென்றன் சொந்தமி னுந்தீதே

தென்றுங் கங்கணி கண்டோயா

தேந்து வன்படைவேல் வலி சேர்ந்த திண்புயமே
யேய்ந்த கண்டகர்கா ரெுடை மூஞ்சி கந்தரமோ

டெலும்பு றுந்தலை களுந்து ணிந்திட
வடர்ந்த சண்டைக டொடர்ந்துபே

யெனுங்கு ணுங்குக ணிணங்க ளுண்டரன்
மகன்பு றஞ்சய மெனுஞ்சொலே

—களமிசையெழுமாறே, (வ)

துலங்கு மஞ்சிறை யலங்கவே

விளங்க வந்தவொர் சிகண்டியே

துணிந்தி ருந்துயர் கரங்கண்மா

வரங்கண் மிஞ்சிய விரும்புகூர்

துன்றுந் தண்டமொ டம்பீர்வாள்

கொண்டண் டங்களி னின் றூடே

சுண்டும புங்கம ழிந்தேலா

தஞ்சும் பண்டசு ரன்குதே

சூழ்ந்தெ மும்பொழுதே கரம் வாங்கி யொண்டிணியே

றாண்டி நின்றவனே கிளை யோங்க நின்றளமா

துவந்து வம்பட வகிர்ந்து வென்றதி

பலம்பொ ருந்திய நிரஞ்சனா

சுகங்கொ ளுந்தவர் வணங்கு மிங்கித

முகந்த சுந்தர வலங்க்ருதா

—அரிபிரமருமேயோ, (உ)

அலைந்து சந்தத மறிந்திடா

தெழுந்த செந்தழ லுடம்பினா

ரடங்கி யங்கமு மிறைஞ்சியே

புகழ்ந்த வன்றுமெய் மொழிந்தவா

அங்கிங் கென்பத றுந்தேவா
 யெங்குந் துன்றிநி றைந்தோனே
 யண்டுந் தொண்டர்வ ருந்தாமே
 யின்பந் தந்தரு ளுந்தாளா
 ஆம்பி தந்திடுமா மணி பூண்ட வந்தளையா
 வாண்ட வன்குமரா வெனை யாண்ட செஞ்சரண
 அலர்ந்த விந்துள வலங்க லுங்கடி
 செறிந்த சநதன சுகந்தமே
 யணிந்து குன்றவர் நலம்பொ ருந்திட
 வளர்ந்த பந்தனை யெனுமபெணுள்
 —தனையணைமணவாளா, (க)

குலங்கி ரண்டுமு கையுங்களா
 ரிருண்ட கொந்தள வொழுங்கும்வேல்
 குரங்கு மம்பக மதுஞ்செவா
 யதுஞ்ச மைந்துள மடந்தைமார்
 கொஞ்சும புன்றெழி லுங்காலோ
 ருஞ்சண் டன்செய லுஞ்சூடே
 கொண்டங் கமபட ருஞ்சீழ்நோ
 யண்டந் தந்தமவி முமபாழ்நோய்
 கூன்செ யும்பிணிகால கரம வீங்க முங்கலும்வாய்
 கூம்ப ணங்குகளேய் துயர் சார்ந்த புன்கணுமே
 குயின்கொ ளுங்கடல வளைநத விங்கெனை
 யடைந்தி டுமபடி யினுஞ்செயேல
 குவிந்து நெஞ்சமு ள்ணைநது நிற்பத
 நினைந்து யுமபடி மனஞ்செயே
 —திருவருண்முருகோனே. (க)

௨. தயிர்

தனத்தன தந்தன தனத்தன தந்தன
தனத்தன தந்தன தனத்தன தந்தன
தா தனனா தனனா தனனா
தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன
தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன
தா தனனா தனனா தனனா—தனதனதனதானா.

கடித்துண ரொன்றிய முகிற்குழ லுங்குளிர்
கலைப்பிறை யென்றிடு நுதற்றில கந்திகழ்
கா சுமையா ளிளமா மகனே

களங்க விந்துவை முனிந்து நன்கது
கடந்து விஞ்சிய முகஞ்சி றந்தொளி
கா லயிலார் விழிமா மருகா

—விரைசெறியணிமாற்பா, (ஊ)

கனத்துயர் குன்றையு மிணைத்துள சும்பக
லசத்தையும் விஞ்சிய தனத்திசை மங்கைகொள்
கா தலனான் முகனா டமுதே

கமழ்ந்த குங்கும நரந்த முந்திமிர்
கரும்பெ னுஞ்சொலை யியம்பு குஞ்சரி
கா வலனே குகனே பரனே

—அமரர்கடொழுபாதா, (வ)

உடுக்கிடை யின்பணி யடுக்குடை யுங்கன
வுரைப்புயர் மஞ்சறு பதக்கமொ டம்பத
வோ வியநா புரமோ திரமே

ருயர்ந்த தண்டொடை களுங்க ரங்களி
லுறும்ப சுந்தொடி களுங்கு யங்களி
லா ரெழில்வா ரொடுநா சியிலே

—மினுமணிநகையோடே, (வன)

உலப்பறி லம்பக மினுக்கிய செந்திரு
 வருப்பணி யும்பல தரித்தடர் பைந்தினை
 யோ வலிலா வரணே செயுமா

றொழுங்கு றும்புன மிருந்து *மஞ்சல
 முறைந்த கிஞ்சக நறுஞ்சொ லென்றிட
 வோ லமதே யிடுகா னவர்மா

—மகளேனுமொருமானும், (௨)

மடக்கொடி முன்றலை விருப்புடன் வந்ததி
 வனத்துறை குன்றவ ருறுப்பொடு நின்றிள
 மா னினியே கனியே யினிரீ

வருந்து மென்றனை யணைந்து சந்தத
 மனங்கு ளிர்ந்திட விணங்கி வந்தரு
 ளாய் மயிலே குயிலே யெழிலே

—மடவனநினதேரார், (௨௩)

மடிக்கொரு வந்தன மடிக்கொரு வந்தனம்
 வளைக்கொரு வந்தனம் விழிக்கொரு வந்தனம்
 வா வெனுமோர் மொழியே சொலுநீ

மணங்கி ளர்ந்தந லுடம்பி லங்கிடு
 மதங்கி யின்றுள மகிழ்ந்தி டும்படி
 மான் மகளே யெனையா ணிதியே

—எனுமொழிபலநூறே, (௨௪)

படித்தவ டன்கைகள் பிடித்துமு னஞ்சொன
 படிக்கும ணந்தரு ளளித்தவ னந்தகிர்
 பா கரணே வரணே யரணே

* மஞ்ஜுலம் = அழகு ; வடசொல்.

படர்ந்த செந்தமிழ் தினஞ்சொ லீன்பொடு

பதங்கு ரங்குந ருளந்தெ ளிரந்தருள்

பா வகியே சிகியு ரிறையே

—திருமலிசமருரா, (கூனா)

பவக்கட லென்பது கடக்கவு நின் றுணை

பலித்திட வும்பிழை செறுத்திட வுங்கவி

பா டவுநீ நடமா டவுமே

படர்ந்து தண்டயை நிதஞ்செ யும்படி

பணிந்த வென்றனை நினைந்து வந்தருள்

பா லனனே யெனையாள் சிவனே

—வளரயின்முருகோனே. (கூ)

ந. நெய்

தந்தந்தா தந்தந்தா தந்தந் தந்தன தந்தந்தா

தந்தந்தா தந்தந்தா தந்தந் தந்தன தந்தந்தா

தாந் தனா தனா தனா தனா

தனதன தத்தத் தனதன தத்தத்

தனதன தத்தத் தனதன தத்தத்தா

தனதன தத்தத் தனத்தனா

தனதன தத்தத் தனத்தனா

தனதன தத்தத் தனத்தனா

தனதன தத்தத் தனத்தனா

தனனா தனனா தனனா தனனா

தனனா தனனா தனனா தனனா

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதன தனனா
—தந்தனதனதானா.

வஞ்சஞ்சு தொன்றும்பேர் துன்பஞ் சங்கட மண்டும்பேர்
மங்கும்பேய் நம்பும்பேர் துஞ்சம் புன்சொல்வ ழங்கும்பேர்
மான் கணூர் பெணூர் தமா லினான்
மதியது கெட்டுத் திரிபவர் தித்திப்
பெனமது துய்த்துச் சுழல்பவ ரிச்சித்தே
மனமுயி ருட்கச் சிதைத்துமே
நுகர்தின துக்கக் குணத்தினோர்
வசையுறு துட்டச் சினத்தினோர்
மடிசொல மெத்தச் சுறுக்குளோர்
வலியே றியகூ ரமுளோ ருதவார்
நடுவே துமிலா ரிழிவார் களவோர்
மணமல ரடியினை விடுபவர் தமையினு
நணுகிட வெனைவிடு வதுசரி யிலையே
—தொண்டர்கள்பதிசேராய், (வ)

விஞ்சங்கார் நஞ்சந்தா னுண்டுந் திங்கள ணிந்துங்கால்
வெம்பும்போதொண்செந்தாள் கொண்டஞ்சஞ்சவுதைந்
மீன் பதா கையோன் மெய்வீ யுமா [தும்பு
விழியைவி ழித்துக் கடுகுவெ ரித்துக்
கரியையு ரித்துத் *தனுமிசை சுற்றிக்கோள்
விழைவறு சுத்தச் சிறப்பினார்
பினைமழு சத்திக் கரத்தினார்
விஜயவு டுக்கைப் பிடித்துளார்
புரமதெ ரிக்கச் சிரித்துளார்

* தனுமிசை = தனுவில். தனு = உடம்பு.

விதிமா தவனா ரறியா வடிவோ
 ரொருபா திபெனா யொளிர்வோர் சுசிரீள் -
 விடைதனி லிவர்பவர் பண்பண மணிபவர்
 கணைகழ லொலிதர நடமிடு பவர்சேய்
 —என்றுளகுருநாதா, (௨)

தஞ்சஞ்சேர் சொந்தஞ்சா லஞ்செம் பங்கய மஞ்சங்கா
 றந்தந்தா தந்தந்தா தந்தந் தந்தன தந்தந்தா
 தாந் ததீ ததீ ததீ ததீ

ததிமிதி தத்தித் தரிகிட தத்தத்
 திரிகிட தத்தத் தெயெனந டிக்கச்சூழ்

தனிநட னக்ருத் தியத்தினுண்
 மகிடனை வெட்டிச் சிதைத்துளாள்
 தடமிகு முக்கட் கயத்தினுள்
 சுரதனு வக்கப் பகுத்துளாள்

சமிகூ விளமோ டறுகா ரணிவா
 ளொருகோ டுடையோ னனையாய் வருவாள்

சதுமறை களும்வழி படவளர் பவண்மலை
 மகளென வொருபெய ருடையவள் சுதனை
 —அண்டர்கடொழுதேவா, (௩)

பிஞ்சஞ்சூழ் மஞ்சொண்சே யுஞ்சந் தங்கொள்ப தங்கங்கூர்
 பிம்பம்போ லங்கஞ்சா ருங்கண் கண்களி லங்குஞ்சி
 ரோங் கவே யுலா வுகால் வினோர்
 பிரமனெ டெட்டுக் குலகிரி திக்குக்
 கரியொடு துத்திப் படவர வுட்கப்பார்

பிளிற நடத்திக் களித்தவா
கிரிகெட வெக்கித் துளைத்தவா
*பிரியக மெத்தத் தரித்தவா
தமியனை நச்சிச் ஈளித்தவா

பிணமா முனமே யருள்வா யருள்வாய்
துனியா வையுநீ கடியாய் கடியாய்
பிசியொடு பலபிழை பொறுபொறு பொறுபொறு
சததமு மறைவறு திருவடி தரவா
—என்களிமுருகோனே. (க)

ச. சருக்கரை

தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன

தத்தன தனதன தனத்தன
தனந்த தத்தன தனத்தன
தத்தன தனதன தனத்தன
தனந்த தத்தன தனத்தன—தன தன தன தான.

மாத முந்தினம் வார முந்திதி
யோக மும்பல நாள்க னும்படர்
மாதி ரந்திரி கோள்க னுங்கழல்
பேணு மன்பர்கள் பான லந்தர

வற்சல மதுசெயு மருட்குண
சிறந்த விற்பன ரகக்கண
மற்புய வசுரரை யொழித்தவா
வனந்த சித்துரு வெடுத்தவா

* பிரியகம = கடம்பு. பிரியகமென்னும் வடசொல்லின்
விகாரம்.

† சுளித்தல் = கோபித்தல்.

மால யன்சுரர் கோனு மும்பெர
 லாரும் வந்தன மேபு ரிந்திடு
 வான வன்சுடர் வேல வன்குரு
 ஞான கந்தபி ரானே னுமபடி

மத்தக மிசைமுடி தரித்தவா
 குளிர்ந்த கத்திகை பரித்தவா
 மட்டறு மிகலயில் பிடித்தவா
 சிவந்த வக்கினி நுதற்கணை
 —சிவகுருவெனுநாதா, (வ)

நாத விங்கித வேத மும்பல்பு
 ராண முங்கலை யாக மங்களு
 நாத னுன்றனி வாயில் வந்தன
 வேயெ னுந்துணி பேய றிந்தபி

னச்சுவ திவனெது கணித்தையோ
 செறிந்த ஷட்பகை கெடுத்துமே
 னட்புடை யருளமிழ் துணிற்சதா
 சிறந்த * துத்தியை யளிக்குமே

நாளு மின்புயர் தேனி னுஞ்சுவை
 யீயும் விண்டல மேவ ருஞ்சுரர்
 நாடி யுண்டிடு போஜ னந்தனி
 லேயும் விஞ்சிடு மேக ரும்பொடு

நட்டமின் முப்பழ முவர்க்குமே
 வினைந்த சர்க்கரை கசக்குமே
 நற்சசி முற்றிய பயத்தொடே
 கலந்த புத்தமு திணிக்குமோ

—அதையினியருளாயோ, (உ)

* துத்தி = துய்ப்பன; “சுணங்கும் பொறியுந் துய்ப்பனவுந் துத்தி” என்பது சே - திவாகரம்.

பூத லந்தனி லேயு நன்குடை
மீத லந்தனி லேயும் வண்டறு
பூம லர்ந்தவு னாத வம்பத
நேய மென்பது வேதி னந்திகழ்

பொற்புறு மழகது கொடுக்குமே
யுயர்ந்த மெய்ப்பெயர் புணர்த்துமே
பொய்த்திட வினைகளை யறுக்குமே
மிகுந்த சித்திகள் பெருக்குமே

பூர ணந்தரு மேரி ரம்பெழி
லாத னந்தரு மேய ணிந்திடு
பூட ணந்தரு மேயி கந்தனில்
வாழ்வ துந்தரு மேயு டம்பொடு

பொக்கறு புகழினை யளிக்குமே
பிறந்து செத்திட ரௌலேக்குமே
புத்தியி லறிவினை விளக்குமே
நிறைந்த முத்தியு மிசைக்குமே
—இதைநிதமுதவாயோ, (ஐ)

சீத ளஞ்சொரி கோதில் பங்கய
மேம லர்ந்திடு வாவி தங்கிய
சீர டர்ந்தவி ராவி னன்குடி
யேர கம்பர பூத ரஞ்சிவ

சித்தரு முனிவரும் வசித்தசோ
லையுந்தி ரைக்கட லடிக்கும்வாய்
செற்கண முலவிடு பொருப்பெலா
மிருந்த ளித்தரு ளயிற்செயா

தேனு றைந்திடு கான கந்தனின்
 மானி ளஞ்சுதை யாலி ருஞ்சரை
 சேரு டம்புத ளாட வந்தசன்
 யாச சுந்தர ரூப வம்பர

சிற்பர வெளிதனி னடிக்குமா
 வகண்ட தத்துவ பரத்துவா
 செப்பரும் ரகசிய நிலைக்குளே
 விளங்கு தற்பர திரித்துவா
 —திருவளர்முருகோனே. (க)

ரு. தேன்

தானதன தானான தானதன தானதன
 தனதான தனதான தனதான தனதான
 —தனதனதனதான.

சூலதர ன்ராட வோதிமக ளாடநனி
 தொழுபூத கணமாட வரியாட வயனோடு
 தூயகலை மாதாட மாநளினி யாடவுயர்
 சுரரோடு சுரலோக பதியாட வெலியேறு
 *சூகைமுக ன்ராட மூரிமுக னுடவொரு
 தொடர்ஞாளி மிசையூரு மழவாட வசுவீர
 சூலிபதி தானுட நீலநம னுடநிறை
 சுசிநார விறையாட வலிசானி ருதியாட
 —அரிகரமகனோடே, (வ)

காலிலியு மேயாட வாழ்நிதிய னுடமிகு
 கனஞால மகளாட †வரவேணி சசிதேவி
 காமமத வேளாட மாமைரதி யாடவவீர்
 கதிராட மதியாட மணிநாக வரசோகை

* சூகை = யானை. † வரவேணி = வரநதி = கங்கை.

காணுமுனி வோராட மாணறமி னூடவிரு
கழலாட வழகாய தனையாட மணிமாசில்
கானமயி ரூனாட ஞானவயி லாடவொளிர்
கரவாள மதுவாட வெறிகுல மழுவாட
—வயிரமலெறுமோடே, (௨)

கோலவரை ஞாண்ட நூன்மரும மாடவிரை
கொளுநீப வணியாட வுடையாட வடனீடு
கோழியய ராதாட *வாகுவணி யாடமிளிர்
குழையாட வனையாட வுபயாறு கரமேசில்
கோகந்த மாராடு டாறுவிழி யாடமலர்
குழகாய விதழாட வொளிராறு சிரமோடு
கூறுகலை நாவாட மூரலொளி யாடவலர்
குவடேறு புயமாட மிடராட மடியாட
—அகன்முதுகுரமோடே, (௩)

நாலுமறை யேயாட மேனுதல்க ளாடவிய
னலியாத வெழிலாட வழியாத குணமாட
நாகரிக மேமேவு வேடர்மக ளாடவரு
ணயவாணை மகளாட முசுவான முகனாட
நாரதம காணாட †வோசைமுனி யாடவிற்
னவவீரர் புதராட பொருகாவ டியனாட
ஞானவடி யாராட மாணவர்க ளாடவிதை
நவிரூச னுடனாட விதுவேளை யெணிவாகொள்
—அருண்மலிமுருகோனே. (௪)

பஞ்சாமிர்தவண்ண முற்றிற்று.

* வாகு - பாஹு என்பதன் விகாரம், = தோள்.

† ஓசை = சந்தம் ; திருப்புகழ்ச் சந்தங்களைப் பாடியருளிய அருணகிரிநாதரே “ ஓசைமுனி ” எனப்பட்டனர்.

இந்நூ லாசிரியரான மூம்த் - குமரகுருதாச சுவாமி களும் திருவனந்தபுரம் ந. சுப்பிரமணிய பிள்ளை யெனும் பெயரிய சிவநேசச் செல்வரொருவரும் பாம்பன்னும் பதிக் கட் சந்தித்திருந்த வேர்பகலில், சுவாமிகளைக் காணவந்த வர்களு ளொருவர் தமக்குப் பாடமாயிருந்த சிற்றின்ப வண்ணமொன்றனை யினிமையாகப் பாடினர். அதனைக் கேட்டிருந்த மேற்படி பிள்ளை, நங்கடவுளாகிய குமார சுவாமியின் பேரில் சுவாமிகளும் வண்ணம் பாடவேண்டு மென்ற திவ்விய வேண்டுகோளை யங்கீகரித்து, சுவாமிகள் கலியுகம் ௪௯௯௩-ஆம் ஆண்டில நிகழ கரவருடத்துக் கார்த் திகை மதி உசஉ சேய்வாரத்தில் இப் பஞ்சாமிர்த வண்ணத் தைப் பாடி முடித்தனர். இதனைப் பத்தியோடும் ஒருமுறை பாடி முடிப்போர்க்கு, குமாரக்கடவுட்குப் பஞ்சாமிர்தத் தால் ஐந்தபிடேகஞ் செய்த பலன் கிடைக்குமென்பது சர தம். அங்ஙனம், பலமுறையாயிற் பலனும் அத்துணையே யாம்.

சந்தன சயிலமென்னுந் திருச்செந்தூர் ஸ்தானிகரு ளொருவராய் ஏறக்குறைய௪௫-வயதுடையராய் ஈ. அனந்த சுப்பைய ரென்னும் பெயரினரா யிராநின்ற வேதியனார் சென்ற காலயுத்தி வருடத்து மார்கழி மாதத்திலே தமது புத்தகப் பெட்டியிலிருந்து இப்பஞ்சாமிர்த வண்ணப் பிரதி யொன்றனைக் கண்டெடுத்துப் படித்துப் பார்த்தனர். இது, சொல்லானும் பொருளானும் பாட்டானும் இனிமையா யிருக்கின்றதே யென்பது நுதலி, இதனைப் பாராயணஞ் செய்யவேண்டுமென நினைந்தனர். வேலூரைச் சார்ந்த வாட் கொடைக் கிராம வாசியாயிருந்து திருச்செந்தூர் சென் றிருந்த ௫௫-வயதுடைய வ. ந. சுப்பிரமணிய ஐயரென்னும் பெயரிய வேதியர், அப்பாராயணத்தில யானுமிருக்கக்

கடவேனென்றனர். கந்தக்கடவுளது செந்நோன்றூட் பத் தியிலீடுபடு மெய்யுணர்வு முதலிய மேன்குணங்கள் வாய்ந்த இவ்விருவரும் அப்படியே செய்வோமென்று அவ் லூர்க் கவுண்டர் மண்டபத்திற்கு மாலைப்போது தோறும் போந்து வைகிப் பாராயணஞ் செய்து வருதலை உடனிருந்து செவிமடுத்து வருபவரும் தமதுடல் பொருள் ஆவியெல்லாம் முருகப்பெருமானுக்கே சமர்ப்பித்து நிற்பவரும் அஃ - வய தின் மிக்கவரும் முத்தம்மை யென்னும் பெயருடையரு மாகிய ஒரு பெரும் புண்ணியவதியாருடைய கண்கள் காணு மாறு சென்ற சித்தார்த்திவருடத்துச் சித்திரைமாதத்தொரு குருவாரத்திரவு கூ-கடிகைக்குமேல ௨௦, ௨௨-பிராயமுடை யாராய்க் காசிச்சிறு செம்பொன்று கையிலுடையாராய் ஒரு வர் வந்தனர். பின்றை, எனக்கும் இப்பாராயணஞ் செய் வார்க்கும் இடையே சென்று சிறிது மறைவாக நின்று இவ் வண்ணத்தைக் கேட்டு நிற்கும் இவர் யாரோ புதியராயிருக் கின்றனர் ; யாவரேயாயினும் இங்ஙன நன்கிருந்து கேட்க லாமே ; அவ்வாறு செய்யாததென் ? என்று அவ்வம்மையார் சிந்தித்து நோக்கியவுடன் அவர் மறைந்தனர். இவ்விவரத் தைப் பாராயண முடிவில் அவ் வேதியிருவருக்கும் அவ் வம்மையார் கூறிவிட்டு வழக்கம்போல அன்னாரோடு திருக் கோயில் போந்து செந்திலாண்டவனைத் தரிசித்து விடை பெற்றுத் தமதிருக்கையை யடைந்தனர்.

மறு நாளாகிய சுக்கிரவாரத்திரவு ௨௩ - கடிகைக்கு மேலே முத்தம்மையா ரிருக்கையினை முன் மறைந்து சென்ற திருமேனிப்பரமரடைந்து அவரை நோக்கி, நீ நேற்று என் னைப் பார்த்து இவர் யாரோ புதியரென் றெண்ணலுற்றனை யன்றோ : யான் இவ்வுரே : என்னுடன் வருவையேல இருப் பிடங் காட்டுவே னென்றனர். அவ்வம்மையாரும் அது காண்

சிறுநூற்றிரட்டு

சூவலென ஆவலோடெழுந்து அவரோடு வீதியினையடைந்த
 னார். ஆண்டு நிற்கின்ற ஓரிளம்பருவப் பெண்ணோடும் அப்
 பரமர் செல்லுதலைக் கண்ணுற்ற அவ்வம்மையாரும் பின்
 றொடர்ந்துசென்று கலியாண மண்டபத்தை அடுத்து நிற்கும்
 அவர்கள் பக்கலி னின்றனர். ஆண்டுப்பரமர் கிழவீ ! கவுண்
 டர் மண்டபத்திற் பாராயணஞ் செய்யப்படுகின்ற பஞ்சா
 மிர்த வண்ணம் இயன்றவளவில் இன்னோசையெழப் பாடப்
 படல் வேண்டும் ; நீ அவர்கட்குச்சொல். அவ்வண்ணம்
 எனக்குப் பிரீதியாயுளது ; அஃதெங்கே பாராயணஞ் செய்
 யப்படுமோ அங்கே யான் வருவேனிருப்பேனாகவின் அம்
 மண்டபத்திற்கு வந்தேன் ; என்னுடைய இருக்கை, இக்கலி
 யாண மண்டபமும் வசந்த மண்டபமும் கோவிலுமாகு
 மென்று ஆங்குள்ள வவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி அவ்விளம்
 பருவப் பெண்ணோடும் மறைந்தருளினர். முத்தம்மையார்,
 ஆஅ ! பெருமானே பெருமானே யென்று கூவி அவ்விடத்
 திலே பஞ்சாங்க நமற்காரம் புரிந்தெழுந்து பன்முறையுங்
 'கும்பிட்டு இருப்பிட மடைந்து கண்படை கொளாதிருந்து
 விடிந்த பின்றை யிறைவனைத்தொழுது போந்து அவ்வேதிய
 சிருவரையுங் கண்ணுற்று இறைவன் கட்டளையை வெளி
 யிட்டனர். அது செவிமடுத்த பத்தசிரோமணிகளாய அவ்
 விருவரும் விம்மிதமடைந்து, வண்ண பாராயண நிமித்தந்
 திவ்விய திருவடித்தாமரைகள் புழுதி யணையப் பிராட்டி
 யோடு பூமிசை நடந்து வந்தருளிய பெருங்கருணைத் தடங்
 கடலுக்கு அனேக வந்தன மனேக வந்தனமென்று கூறி
 வணங்கினர். அவருள் அனந்தசுப்பையர், பாராயண
 வண்ணப்பிரதியைப் பூசையில் வைத்துக்கொண்டு வேறு
 பிரதி யொன்று பாராயணத்திற்குத் தேடிக்கொள்வா
 ராயினர்.

இவ்விவர முணர்ந்த பிரமபுரீ பிராமண சன்னியாசியா ரொருவர், தமது மௌன நிலை கெடாது மானசிகமாக அவ் வண்ண பாராயணத்தை மேலை வசந்த மண்டபக்கணிருந்து சின்னாட்களாகச் செய்துவருங்கால் ஓரமையம், சிறுபிராயத் திருவுரு வுடையானொருவன் காதுகளிற் குண்டலங்கள் பிரகாசிக்க எதிரினிற்கக் கண்டு அவனடி மலரை இனிது வணங்கினர். உடனே அவன் மறைந்தருளினன். இவ்வாற் றானும் இவ்வமுத வண்ணத்தை நன்கு மதித்து நடப்பவர், செவ்வேட் பரமன் திருவுளத்திற்குப் பிரீதியுடையவராவ ரென்ப தறியக் கிடக்கின்றதால்.

கலியுகம் ௫௦௨௪ - ற் சாலிவாகன சகாப்தம்

கௌசரு - ல் துந்துபிஸ்ர வைகாசிமீ கௌச

சென்னை, 27-5-1922.

குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

திருத்தொடையல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசீரிய விருத்தம்

அனந்தமறை யுன்னறிவாய் விளங்கவென
வாறுமுக வடிவே காட்டித்
தனந்தனியா வந்தசிவ சரவணனே
பிரணவனே சாமீ யுன்றன்
மனங்கனிய யானொழுகும் வகையையுணர்ந்
தெனையறிய வரமீந் தென்னைக்
கனம்படவும் வைப்பதுநின் கடனேயென்
றனுதினமுங் கருதா நின்றேன்.

க

கம்பன்முத னற்கவிஞர்க் கரசியென
விருந்தமுதிர் கலைமா தெளவை
தம்புலமைத் திடனறியக் காரெருமை
மேய்த்திடுவோன் றனைப்போல் வந்து
சம்புமிசை யேறிநறுங் கனியுதிர்த்துப்
பரிகாசந் தனைச்செய் செவ்வேள்
எம்பெருமா னீயாயி னுன்சீர்த்தி
யான்புகல்வ தெவ்வா றன்றே.

உ

அரிபகவ னிந்திரன்வா னவர்முனிவர்
சித்தருமே யத்தா வென்றுன்
திருவடியைப் பரவியருஞ் சீர்த்திபடைத்
தார்களைனத் திகழ்மா வேத
உருவனைத்து மனந்தமுறை யுரைத்துரைத்து
முன்பெருமை யொழிவே யின்றிப்
பெருகுமெனிற் குகனையிங் கதுகிறிது
மேயென்னுற் பேசற் பாற்றே.

ந

கயரூவு கமலநிறை பூம்பொழில்கொள்
காசிநகர்க் கடவுண் முன்பு
பயமேது மின்றிமுதற் பரமரியென்
றசத்தியமே பகர்ந்தோ நீட்டு
புயமிரண்டுந் தம்பமென நின்றிடுகா
னன்னடுவிற புரக்க வேகைச்
சயவுவணி யாற்கரங்கொய் நந்திபரன்
சரணஞ்செய் தனிவே லோனே.

ச

வாசமலி நறுங்கடப்பந் தார்புனையுந்
தடங்கரவேன் மன்னு மெந்தாய்
காசிநகர் மான்மியத்திற் கழறுவண்ண
மானெறியிற் கரங்க டுக்கிப்
பேசியவொர் வியாதனை நீ மூடனெனத்
திருப்பிருந்தைப் பெருமான் சொல்லி
ஈசனெமக் கொருவனுள னென்றபொரு
ணீயலதொன் றிலையே யாண்டும்.

ந

அகத்தியனக் கீரனனி தவத்தினுயர்
நாரதனல் லருளே பெற்று
மிகுத்ததிருப் புகழ்புகன்ற கருத்துளனு
மேனையவுண் மெய்யோ ரெலலாம்
மகத்துவமுற் றுய்யவடி யளித்தசிவ
னையெழில்கொண் மயிலி லேறும
பகத்தரள மேயுனது பதப்போது
பழிச்சவருள் பண்ணு யெற்கே

சு

பரமலைபொற் செந்திவளம் பதியெனுநற்

சாமிவரை படர்பூஞ் சோலை

விரியுமடற் கமலநிரை காண்பழநி

யேனையநல் விரையார் வெற்பும்

மருமலர்ச்செம் பாதமெனு நின்கழலைத்

தான்பரவென் மனமே யென்றின

னருணிலவக் குடியிருக்க வேண்டுமயில்

பரித்துளவிண் ணமர்வோ ரேறே.

எ

அண்டமுத லனுக்கடையாய்க் கண்டசரா

சரங்களெலா மருளா முன்றன்

பண்டமெனத் தெரிதவினா லுனக்கிவனா

னிசைக்கவொரு பரிசங் காணேன்

கொண்டதமி யேன்வணக்கந் தனைத்திருத்தி

யாகவிங்கே கொள்வா யென்னு

அண்டினின்றே னின்னடிக்கே பொலம்பொலிந்த

வயில்சிகண்டிக் கரசே யன்றே.

அ

நின்னடித்தொண் டானதிரு மாலாதி

தேவரெலலா நின்க டைக்கண்

தன்னருளைக் கொண்டலவோ சருவநவ

சித்திகளுந் தடத்த மாக

இன்னமிருந் தாற்றிடவு மிகல்படைத்தா

ரேரயிற்கை யீசா வுன்றன்

நன்னயப்பொன் னடித்துணைகொ ளென்போல்வார்

நலமெனென நவிலவேன் மன்னோ.

க

அண்டருக்கு முனிவருக்கு மகிலநிரை
 படைப்பவற்கு மையார் சீவை
 குண்டனுக்கும் வாழ்வேதவ் வசுரருயிர்
 நீவந்து குடியா விட்டாற்
 பண்டுமறை நனிநுவன்ற படிதரையி
 லுன்னருளைப் படையார் தாவே
 'கொண்டுழல்வார் கதிபுகுதா ரெற்கருள்செய்
 யருளுருவக் குகனே யன்றே.

க௦

எங்குமொரு கருத்தனென விருக்குமுனைக்
 குலக்கடவு ளெனறே கொண்ட
 புங்கவர்க ளொருகாலும் வேறுதெய்வங்
 குரங்கார்கள் புகரொன் றின்றி
 மங்கலமுற் றுய்ந்திகத்தி லுயர்சீவன்
 முத்திதன்னை மருவி நின்றே
 துங்கபர முத்தியையு மேபெறுவ
 ரிந்துளப்பூந் தொடைமார் போனே.

க௧

நின்மலச்செஞ் சோதிவடி வுடையவுனை
 யனவரத நினைப்போர்க் கென்றும்
 பொன்மயச்செம் மேனியுடம் புண்டாகு
 நரைதிரைகள் பொருந்தா புன்கண்
 தன்னுரத்தி னாலுயிர்கொள் கூற்றுமணு
 காதெதினுஞ் சத்தாய் நிற்குஞ்
 சின்மயத்தின் றெருட்பிழம்பே யான்றொழுமோர்
 வேற்சமர்த்தா சிவச்சீர்க் குன்றே.

க௨

பிரமணத்தாள் கொண்டுதைத்தாய் பிரணவத்தின்
 பொருளானாய் பிறைமா கங்கை
 திருமுடிக்கண் ணணியுமுக்கட் கடவுளுக்கு
 முபதேசஞ் செய்தா யிந்த்ரன்
 பருவரலை நீக்கியருந் துறக்கமளித்
 தாய்விபுதர் பதியே யார்க்குங்
 குருகுகனென் றணிமறைகள் குயிலும்வண்
 மெனக்குமருள் குயிற்றெண் ணையோ.

கந

வகுத்தமுதற் சரியையொடு கிரியையுநன்
 ருநடக்கும் வழியா யுள்ள்
 அகத்தறம்வ ழாதிசுத்தில் வளர்க்கவருட்
 சத்திதனை யருகே வைத்து
 மிகுத்ததிருக் கொலுவிருப்பை யோகமுடன்
 ஞானமதும் மேன்மே லோங்கச்
 சகத்தையிகழ் துறவறமுற் றேதவசி
 வடிவெடுப்பை சயவே லோனே.

கச

குறமகனைக் *கரிமகளை யிருமருங்கும்
 வதியவருள் கூர்ந்தே யென்றும்
 மறமொழித்த நின்னடியர்க் கருள்செயுமா
 றனந்தமுக மருவா நிற்கும்
 இறையுனக்கிங் கறுமுகமென் றரற்றுமனி
 யாயமது மென்னே பன்னும்
 மறைகளுக்கு முடிவுரைத்த சிவகுருவென்
 றுள்ளாமன் மருண்டே யன்றே.

கரு

* கரத்தையுடையது கரி = துதிக்கையையுடைய யானை.

திருப்பெறுநான் முகக்கிழவன் றிருநாத
 னுவணைவளஞ் சேர்ந்தோர் மற்றும்
 உருப்படைத்த பசுக்களுக்கெல் லாஞ்சுசூர்த்
 வபயகர முதவா நின்ற
 அருட்படைத்த நினக்கனந்தங் கரங்களென
 வுன்னாதி ராறு கையென்
 றிருப்புரைப்ப தவிவேக மன்றோவென்
 னிதயநடு விருந்திட் டோனே.

கக

ஆறுமுகப் படுமுனரீ யைந்துமுகத்
 துடனிலவி யழியா நூல்கள்
 கூறுமுறைப் படியதன்பின் குறைவில்சிவ
 சத்தியொடுங் குறைவொன் றின்றி
 ஈறுமுத லொருவிடநின் றுருக்காட்ட
 னாதியுன்னை யீசன் சேயென்
 னாறில்லா துரைத்திடுத லுபசார
 மல்லால்வே ரெழுங்குண் டோவே.

கௌ

ஐந்துவகைப் படுபூத வியல்பினைக்கொண்
 டளவிலுல காக்கி வாங்க
 ஐந்துமுகத் துடன்விளங்கி யைந்தெழுத்தி
 னுருவாகி யவற்றோ டுள்ள
 பந்தமொன்று சாலகுடி லையருவமுக
 மென்பதையும் பரித்தே மஞ்ஞை
 உந்துமறு முகனை வாறெழுத்துக்
 கிறையேயென் *னுறுவ றீராய்.

கஅ

* உறுவல் = துக்கம் ; பிங்கல நிகண்டு.

பிருதிவிகம் வாயுவனல் வெளியருக்கன்
 விதுவுயிராப் பிறங்கோ ரெட்டுந்
 திருவுருவ மாமுனக்கென் றரியசைவ
 நூனுவல றெளியே யந்தச்
 சரவசர விதப்பனைத்து நின்னனவே
 யாகலினச் சார்ந்த் தெந்தப்
 பரசமய மும்வாழா தன்றோபொற்
 சிகியூரும் *பவுள்சு ளானே.

கக

சுகளமதி லயனரிருத் திரன்மயேச்
 சுரனெனுநற் றகைத்தே வாகி
 நிகரறுநிட் களசகளத் தோங்குசதா
 சிவனாகி நிறைவா யெங்குந்
 திகழருவ நிட்களத்தி னிமலவிந்து
 நாதமுமை சிவமாய் நின்றே
 இகபரத்து மிருந்தரசு புரிசுகநின்
 னடிமதர்வி லெனைச்சே ரன்றே.

உ௦

* புஷ்ய : என்னும் வடசொல ஆதிவிருத்தி சந்தியிற்
 பெளஷ்ய : எனவாம். இது, “ பவுள்சு ” என விகாரப்பட்டது.
 இதுதானே அருணகிரிநாதனாரது திருப்புகழில் “ மறையும்
 பொய்ப் பவுஷோ டுழல்வது ” எனுந் தொடரிலே ‘ பவுஷு ’
 என்றும், தாயுமானாரது பாடலிற் “ பவிசுண்டு தவிசுண்டு ”
 எனுந்தொடரிலே ‘ பவிசு ’ என்றும் வருவதாயிற்று. புஷ்ய : =
 ‘ மங்களம் ’ என நிகண்டு-விச்வப்ரகாசம் விளக்குநெறியானே
 இது, சம்பத்தெனும பொருளுடைத்து.

ஒண்கலைப்பெண் கொழுநனுமோர் வெண்பரப்பிற்
 றுயிலபவனு மொளிர் தீ நெற்றிக்
 கண்படைத்து நல்லறத்தின் றெய்வமெனும்
 வெள்விடையுட் கனிந்தூர் தேவும்
 பண்படைத்த வாரணஞ்சொல் வண்ணமரு
 ளெனுந்திரித்வ பாத்தி யந்தான்
 விண்படைத்த வுனக்கல்லால் வேறுசொல்ல
 றிரிபாகு மிளிர்வேன் மன்னே.

உக

ஆடகப்பொன் னேபணிக ளாயிருக்கு
 முறைமையைப்போ லான்மா வெலலாம்
 பாடுடைக்கோண் மாயையினைப் பலபேத
 வுடலாகப் பரித்தே நிற்கும்
 பீடிருக்கு நின்வடிவ நிட்களத்தி
 லான்மாவாய்ப் பிறிதொன் றின்றிக்
 கூ. டிநிற்ற லாலெவையு நினவசமே
 யாமயிற்கைக் குகனே யன்றே.

உஉ

நித்தியத்தை யுடையபசுக் களைமாயை
 கன்மமென நிகழ்ந்தே பற்று
 நித்தியத்தை யுடையவிருண் மலப்பாச
 மகற்றியின்ப நீங்கா முத்தி
 நித்தியத்துக் கிடமதெனு நிற்பதத்தி
 லென்னைவைக்க நீவா ராயோ
 நித்தியச்சொல் லொன்றைவந்து சொலப்பதியென்
 றேயான நெடுவேன் மன்னே.

உங

உலப்புதிப்பி லாவுனடி யடைதலன்றிக்
 கதிபிறிதொன் றுண்டே யென்று
 பலத்துழலவ தேபெருத்த வஞ்ஞான
 மஞ்ஞானம் பரமார்த் தத்தைத்
 தலத்திலுறை பசுக்கடரத் தளவாக
 வருளவுருத் தானே காட்டு
 நலக்கடவு ளேயெனது நவைதீர்க்க
 வொகரமதி னடியா யன்றே.

உச

பரங்கடலென் றதன்குமிழி யொளிர்பசுவென்
 றதுதகரப் படர்நீ ரொன்றாய்த்
 திரம்படல்போன் முத்தியென்று விளம்பினவர்
 கருத்தைநனி தெளியா ரெல்லாம்
 புரந்தரனச் சுதன்பணியுன் பதஞ்சேரன்
 முத்தியெனப் பொருள்கா னுதிங்
 கருந்துயர மடைதலன்றிப் பெறும்பயனென்
 னறுங்கடம்பை யணிமா தேவே.

உரு

பெரிதினுக்கெ லாம்பெரிய சிவனடிய
 ருள்ளடக்கம் பெறுவா னென்னு
 அரியவெளவை சொன்னபடி நின்னடிய
 ருள்ளடக்க மாவா யன்றோர்
 திருவடியை யடிமைமுடி பொருந்துமெனிற்
 பிரமலிபி சிதைவா காதோ
 சரவணசன் மயதுரிய வமலசிவ
 னேகருணை தாராய் மன்றோ.

உக

தண்ணிருக்கும் பூங்கமல சமனசமெல்
 லாமுனிந்து தாதெய் யென்று
 விண்ணடிக்க மண்ணடிக்கக் கிங்கினியு
 நூபுரமு மேலே தாங்கிக்
 கண்ணிருக்கு மெப்த்தவசர் முன்னடிக்கு
 நின்சரணென் கருத்தாய் நிற்கப்
 பண்ணியவென் னோன்மை யென்கொல் குக்குடப்ப
 தாகையுடைப் பரணே முன்னே. உள்

இனித்தவலர் முடித்தசுர ரெவர்க்குமருட்
 குருவெனவுற் றிருந்தா யன்றி
 உனக்கொருவ ரிருக்கவிருந் திலையாத
 லாலுனடி யுளமே கொண்ட
 கனத்தவடி யவருடைய கழற்கமல
 முள்ளுகினுங் கறைபோ மீண்டு
 செனிப்பதுவு மரிப்பதுவு மொழிந்திடுமே
 குறக்கொடியைச் சேர்ந்திட் டோனே. உள்

சொலற்கரிய விழுப்பொருளென் றடிக்கடிசொல்
 லாரணங்க டுதியே பண்ண
 நிலைப்புடைய குருத்துவமு மருட்கடலு
 மாரமுது நினைவோர் நெஞ்சஞ்
 சலப்படவி டாதிருக்கை விளக்கறிவு
 மாயிருக்குந் தனிவே லீசா
 குலக்கடவு ளாயெனக்கன் றதிர்த்தபடி
 யேயருள்செய் குணமாய் வந்தே. உள்

தமருகத்தை மூவிலையை யெழிற்பிணையைப்

பிடித்ததிருச் சயமா தேவன்

அமர்கயிலைப் பதியெமக்குத் திருக்கோயி

லென்னினுமெம் மடியார் நெஞ்சே

எமதிருப்பென் நெஞ்ஞான்று மிருந்தெங்கு

மேநிறைந்த விறையே யிநதக்

குமரகுரு தாசனைக்கை விட்டுவிடா

மற்காத்துக் கோடி யன்றே.

ந.௦

கலியுகம் சகசக - ல் நிகழ் நந்தனனூ

கார்த்திகைமீ உருஉ குருவாரம்.

திருத்தொடையல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ விசாகப் பெருமானுக்குரிய விரத்தினங்களிலும்,
மற்றைத் தினங்களிலும் இத் திருத்தொடையல் பாடும்
போழ்து கவிக்கொரு கர்ப்பூர தீப மேற்றுக.

குமரகுருபரன் றிருவடிவாழ்க.

கந்தரொலியலந்தாதி

காப்பு

நேரிசை வேண்பா

உலகெலாம் போற்றிருமை யோங்கிறையா யன்பர்க்
கலகெலா நீத்தகண்ணிட் டாட்கொண்—டிலகும்
ஒருகந்த வேண்மே லொலியலந் தாதி
பரவநால வாயன்காப் பாம்.

நூல்

பரிதிக்கே ழாலுயுமிப் பார்த்திவத்திற் கந்தப்
பரிதியொன் றுமன்னும் பண்பேய்ந்—தொருமுதலாய்ப்
பாசியைப் பாசப் பரிவை விளக்குமயில்
ஈசுவின் பிட்டா ளெனை.

க

எனை நீ யறிவிக்கா தேனா னறியத்
தினையளவே னுந்தரங்கொல சேயோய்—நுனையே
அனரதமு முன்னத் தழுத்திநின் றுலம்
மனோலயவின் பெய்தாதோ வந்து.

உ

வந்திக்கும் பத்திமைமைக் கண்ணுன் வரவுண்டென்
றுந்திக் கடுவுண்டா னோர்பாதிக்க—கந்தநந்தி
சொற்றநொடி சத்தியமே சொற்றவணம் பற்றிடுவார்க்
கற்றமிங்கேன் சேயா வறை.

ந

அறையோத்தி னந்தரமு மாகமத்தி னீறுந்
துறைநீத்த சீவபரத் தோய்வை—யறைதருமே
அனற்கள மாயறையா வப்பயத்தை நின்கருணை
அன்றுறமுன் னேன்குமரே சா.

ச

சாவயன மென்றிருமை சாற்று மறதிநினைப்
போவ வலிக்குந ருன்னையிகந்—தோவுமன
வன்மையா லெய்தவுன்னல் வார்நிலைத் தோய்ப்பவெழுந்
தன்மைபோ லாம்பொறிக்கந் தா.

ரு

தாவின் *முகரிமைச் சாகரம்பொன் ஞாங்கரிருய்
மாவல் லகத்தேக வாள்விரும்பு—சீவர்
உறழ்வுக் குறழ்வா யுளநின்னைத் தான்விடுகை
உறழு மகிடத் துளை.

சு

உள்ளும் புறனு மொருதெளிவா யோங்குகு
வள்ளா லுணையயர்த்த மாழையினான்—ஞெள்ளல்
இகந்தபுன் னெஞ்சடைமை யெற்கியற்கை யேனும்
புகழ்ந்தபயன் போங்கொல் புகல்.

எ

புகலுமென் போன்முயிர்க்குப் போதமரு ளாலோர்
†சிகலில் விருப்பியல்பு சிங்கா—விகல்வேலோய்
உன்றகைக் கீரமியல புண்மையினாற் றோமபொறுத்துன்
நன்றடிக்கீழ் வைத்தா ணயந்து.

அ

நயங்கெழு வாக்கத்தி னம்பாவென் னாதா
தயங்காண் டலைச்சத்திச் சாமீ—முயங்குமணிக்
குன்றார் குயமின்னார் கூர்மால் பொலாதென்ன
நன்றுயென் கட்கண்டே னான்.

க

நானீயா யாஞ்செவ்வி நானேது நீயேது
நானீ யெனற்குமோர் நாவேது—தேனீ
நுகரா வளிநுகர நுன்னபய மற்றார்
பகர்வார் பலவேற் பரா.

க௦

* முகரிமை = பேரறிவு ; பிங்கல நிகண்டு.

† சிகல-சிறுகல ; சிங்கல எனபதன் விகாரமெனினுமாம்.

நேரிசை யகவற்பா

பராசரன் மகார்க்குப் பரிந்துநீ மேனான்
நிராதர சரத நீப்பறு நிலையைக்
கருணை கூர்ந்து கரக்குறி யைந்தான்
அருளிய மாண்பு திருவரு ளன்றோ

ரு. அத்தத்து வக்கழை யித்தகை மைத்தென
நித்தலுந் துய்த்தன ரத்திபோ னல்லார்
பாழ்த்த நெஞ்சினேன் குழ்ச்சி விளிந்த

*மூழ்த்த குறுங்கதுப் பாட்டை யுறழ்ந்தத்
திங்கழை நீத்துமே லோங்கிலை யுண்குபு

க௦. வீங்குறழ் வுடைந்துமா லோமபிடு போக்குழித்
திரிதரா நின்றேன் குருபரா வென்றுன்
பரிபுரா லங்கிருத பதுமத்தா ளிணைக்கே
சரண்புகுந் திஞ்ஞான் றிறைஞ்செனைத் தழீஇ
முரண்படாத் தருக்கினைப் புரந்தருள் புரிதி

கரு. சூர்மக னுவப்பச் சுபச்சீ

றூர்மகண் மதர்ப்ப வுளசே யவனே.

கக

நிலைமண்டில வகவற்பா

அவனி பாரக னாயினு மென்கொல்
உவணை மன்னு யுயரினு மென்கொல்
ஆசு மதுரம்வித் தாரஞ் சித்திரம்
மாசறத் தெரிக்கு மாக்கவி யாயினென்

ரு. ஓத்தொரு நான்குஞ் சாத்திர மாறும்
மூத்த தந்திர மூவே மேமும்
ஏனைய வெவையுங் கெழுமுவோ னாயினென்
தான மிட்டி தவமுள னாயினென்

* மூழ்த்தல = மொயததல ; சே - திவாகரம்.

தேர்ந்தவெண் சித்தி சார்ந்துள னாயினென்

க௦. கூர்ந்த வீரச் சேந்த வருள்கென்

றுழ்த்தி வாழ்த்தி யொடுங்கேக் கழுத்த

வாழ்க்கைப் பேறு வாய்த்தா னன்றி

அல்ல கண்ட மாமுதிப் புலப்புத்

தொல்லை யிறுங்கொ றுநறை யரத்தத்

கரு. தொங்கன் மொய்ம்பு துளங்கெந் தாயுன

தங்கட் கருணை யணுகிலுய் குவலே.

கஉ

நேரிசை யகவற்பா

குவளை யுறழ்கோச் சிவைகரக் கிள்ளாய்

துணியவி ரிமன்பாம் பணிமுத லைய

எட்டுத் திருட்டியற் குட்டிய கைய

நிமிர்மயி றிரிதரு மமரர் முதல்வ

ரு. செருநற் செற்ற வொருவிறப் பிறைவ

சேந்த குமர காந்த வெநதாய்

நினக்கோர் தோற்றம் பினுற்ற புராணம்

நுவன்ற தேனுஞ் சிவன்ற னவாநதர

சிட்டிக்கு முன்கிளர் சித்தத்து ணின்று

க௦. வந்த கதழ்வும் வாதுள மிழற்றும்

ஆதரெட் டடைமறை *தீவிளி யாமுன்

இயற்கை யேவ ரிசைக்கவல் லாரெவ்

வுயிர்க்குமு வுளத்து மொருசிவ னுளத்தும்

விழுமிய வொன்ற முழுமுத லெனநீ

கரு. நின்றதா லன்றோ பொன்றாக் குகவபி

தான முற்ற தகையினைக் கற்றார்

தெள்ளிதிற் றேர்ந்துன் னெள்ள லந்தாள்

சேர்ந்த வழியே சேர்த றுணிபென்

* தீவிளி = காய். ' தீயளி ' எனனுந் திவாகரம்.

றீண்டுச் சிறியேன் பூண்ட விரத்தி

உ௦. காண்டி கருணைக் கடியீந்

தாண்டாண் மரீஇய வரிப்புக் கமித்தே.

கங

நீலமண்டில வகவற்பா

கமிசை சரித்திடு திமிலமஞ் சென்ன
மாறின் றன்பர் மாட்டருள் வானே
மாழைக் கருளைப் போழ்விண் மணியே
கிரவுஞ்சப் பறம்பற் கீழெஃ கிறையே

ரு. புராண விருக்குப் பிராமண மதினும்
மேத்திய வருத்திர சூத்த மதினும்
ஏருடை யசவி னுரு ணத்தினும்
ஆரணப் பிருக தாரணி யத்தினுஞ்
சாமச் சாந்தோக் கியமோ ராறினும்

க௦. மெய்யா கமத்தினுஞ் சைவபுரா ணத்தினும்
மங்கல சூத சங்கிதை யதினும்

முகரிமை யன்றெண் முத்தியின் றென்னு
வலியுறுத் திவலித் திடன்மா மாண்புச்
சான்றே யதற்கோர் சான்றாய் நுந்தைக்

கரு. கதிர்த்த தாரக வர்த்தமு முளதால்
அவ்வத ரன்றீண் டெவ்வத ரும்பற்
றேனுன் றகவா னினியினி தாயிவ்
வெளியேற் கெளிவந் திட்டேய்ந் தருளே.

கசு

இணைக்குற ளகவற்பா

அருட்பெருஞ் சோதிப் பெருக்கே தருக்கே
கருப்பைச் சுருக்கை யெருக்குபுட் கரமே
நானீ துறந்த நாப்பண் டலையே

கம் = ஆகாயம்.

வானோர் குரங்கொள வேனா யகமே

௫. தசம்பி யோனிக் கிசைந்த பதியே
விசும்பிபச் சிறுமியை வேட்டொரு முருகே
என்மனா ரின்னாச் சன்ம முறுவரோ
சின்மயச் செருக்க துறாதே
தமியேன் முனமுத் தமஞ்சால் வினைபுரீஇ

க௦. நிமிரிவ் வாக நேர்ந்த தெனினும
அவ்வினை சடமே யெனையஃ தணுகற்
கெவ்வுறழ் வும்மிலை யதனா லிகலுன்
திருவருட் பரிவே மருவிட வாற்றுபு
புரந்த தியாண்டு நிரந்தர மென்னா

க௫. அயிர்ப்பற வோர்ந்தே னைய முற்றும்
மயக்கறு நயப்புழி
நிறீஇ மரீஇ நிகரறும்
அறிஞ னாக்கலுன் பொறிக்கணி யாமே.

க௫

நிலைமண்டில வகவற்பா

ஆமய மணவா வாமோத வோதம்
படிந்திடற் குள்கு பசக்காள் கேண்மின்
சிதடன் கோற்றுணை யதுகொடு திரிதரல்
கடுப்பக் கருவி யடுத்துயு நீவிர்

௫. கருவிக் கோல்பிடித் தருளொடு நடாத்தும
வீர மிற்றென வோரி னலங்கிளர்
மெய்க்க ணிசைத்துப் பொய்க்கண் புதைத்தருள்
திருவருட் பகவன் பரிவொடு கிட்டிடும
எனமே தாவிய ரிசைத்ததுண் டதாஅன்

க௦. ருட்சிசா லீச்சுர சாட்சாற் கார
மதனால் வீடென் றதர்வணத் துச்சியும்
மந்திர நெறியு மலையிலக் காகக்

பிதாவுடை யருட்டிற் மதாமென மதிக்கவொர்
 பிரீதியை யெனக்குதவினோய்
 பிராமண ரெமக்கருள் செயாயென வழுத்திடு
 பிரானென விருக்குமுதல்வா
 உதாரவ டியர்க்கெம னதோகதி யிடுக்கண
 துருதருள் புரக்குமுருகா
 உரோகமில் வெறுக்கையி னையேயரு ளிநித்தலு
 முனோடெனை யிருக்கவருளே.

அ

தனாதன தனந்தன தனாதன தனந்தன
 தனாதன தனந்தனதன.

மயானசி வசமபுறை சிவாலயம் விளங்கிட
 வழாதசை வமிஞ்சியெழுவே
 மகாமரு ளடைந்தச மணஸ்வினை குலைந்திட
 மனோலய முகந்தவடியார்
 பொயாநெறி விளம்பிடு திராவிட வருங்கலை
 பொனாடுபு வியெங்குமிகவே
 பொருமைமு னைவஞ்சனை யெலாமிரி யவந்தவொர்
 புனீதம லிசண்பைமுனியே
 *வியோமமில் சுயமபர மதேஜசு பொலிந்தொளிர்
 வியோமமெ னநின்றபொருளே
 விலாசச வையென்றசி வஞ்ஞானவெ ளிமன்றுளி
 வினோதந டனம்புரிசுகா

* வ்யாமம் என்னும் வடசொல் 'வியாமம்' என விகாரப் பட்டது. வ்யாமம் = புகை.

† இந்த ஞானவெளியினுண்மை, இந்நூலாசிரிய ரருளிச் செய்த தகராலய ரகசியத்திலும், அதனுரையிலும் இனிது விளங்கும்.

- கூறு மிவற்றைக் கூர்த்தநெஞ் சிலிகள்
கண்ணுரு தனுபவக் காட்சியொன் றற்று
கரு. நாம்பிர மமெனு மகம்பிரம நாவாற்
பயில்வெற் றுரையின் பயனென் மாட்டும்
உறவுழல் வேன்கொ லுன்கழற் றுணைக்காட்
பட்டு மிங்னே கட்டின் புருது
நிமல நித்த குமர குருபர
உ0. அமல பத்த ரமுதவா ரிதியே.

கக

நேரிசை யகவற்பா

- வாரிதி வளைஇய மாக்கூ முகத்துந்
தாரில கிலேகர் தான முகத்தும்
பொருவற நின்ற பரமசற் குரவ
முருகுற நின்ற சரவணக் குமர
ரு. நின்மெய் யடியர்க் கமமெய் விதிர்ப்பு
● நிரையிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்ப்பு
களிகெழு பாட்ப மொழிநழு வியறகை
கிளருள நடுக்கம பொழியினை கடுப்ப
உள்ளுட் குளறி யுயிர்நிலை யுயங்கல
க0. உணர்த்தத் தன்றனை யுள்ளித்தீ விரமுறல்
எனுமெண் டிறனு நனிவந் தெழுபோழ்
தீடின் முதுக்குறை விசைத்தே யருளுன்
பெருந்தக வினையிப் பேயேன்
பொருந்துவா னீண்டுப் போற்றுமா றென்னே. கள

நிலைமண்டில வகவற்பா

என்னுயிர்க் குயிரா மன்னிய தோன்றல்
இன்னமிழ் திழுதை யேய்ப்ப வெளியேற்
கருளிய வோர்கீ ரதர்மறந் தழுங்கென்

மருளுள மோவீண் டுருகமு முலப்புங்

௫. கெழுமிடு சகல கேவல நீப்பின்
முழுமுத லாமுனக் களியூ னுத்தனை
ஆக்கம யத்துமுன் யோக்கிய மாக
நோக்கிய விடய மயோக்கிய மென்னத்
தோன்றலி னாற்றிரை தோன்ற ரீர்மையும்
க௦. ஊன்று *மவ்வியாண் டீங்கிரு வினைச்சமன்
உறலா னவற்றை யொள்வயிந் தவத்தினின்
றிறைபிரே ரித்திடைந் தொழிலோ டிசைத்துள
வயிந்தவ மலமும் நீங்கிடு ரீர்மையுங்
குயின்றவவ் வினைகளின் பயன்றர லருளெனாச்
கரு. சுட்டற வவ்வருட் கட்புதைந் தப்பயன்
சுத்த வருளாற் றுய்த்தலி னாலாங்
குரிய கன்ம மொருவு ரீர்மையும்
அரியவவ் வேலை யாம்பரை யோகத்
தாக்கைநா னன்றென் றகறிந் தன்னால்
உ௦. ஓக்கிய மாயை யொடுங்கு ரீர்மையும்
அக்க னானந் தானு பூதி
மிக்குறப் புன்மைத் தற்போ தந்துவன்
றிடுதலி னான்முனத் தெழுவிப ரீதமும்
வடுவுடை யாணவ மலமுமாய் ரீர்மையும்
உரு. ஒரு முஞற்று முறுபே றுறுமெஞ்
சீரயி லிறைவ செய்தருள் கெனாதே.

கஅ

நேரிசை யகவற்பா

எனது தரத்தைநன் கெண்ணி யாய்கால்
தனதுள் விரைஇத் தனையா ணவக்கருட்
கண்மின் மினிபோற் காணா நின்றேன்

*அவ்வியாண்டு = அககாலம். யாண்டு = காலம்; திவாகரம்.

எண்மையம் மின்மினிக் கிராசியத் தொடுமினல்

௫. ஆ*மற நினைப்பு மாணவ திமிரமும்
போம்வண ஞானவெய் யோனெழு குறிப்பை
விளக்குவர் னுன்றுகின் மிளிர்சே வாரணங்
களிப்பொடு கூவக் கண்டகங் கடிதர
அங்கம்பூ ரிக்க வனுக்கிரகம் புரிதியேல்

க0. இங்கடர் கருவி யெனுமுற விமுகி
அரிக்குநாங் கூழா யிருக்கு மெளியேன்
கரப்பிகந் துன்னுட் கலந்துயு மாக்க
அசிபத மோக்க மடைகுவல்
கசிவுகூர்ந் தருளுதி கருணைப் பிரானே.

கக

நிலைமண்டில வகவற்பா

பிரானே விபுதர் பிரானே முனைவர்
பிரானே யறிஞர் பிரானே யென்றும்
இருனே யின்ன லுருனே யேசின்
ஞருவெனும் புண்மீ நடாவெம் மானே

௫. இருதலைக் காம மொருதலைக் காமம்
எனுமுக ளத்தே முனைய தேற்றம்
அஃதுரு தேனு மஃகிய கைக்கிளை
வெஃகலை யேனும் வேட்டன் முறையே
அன்னணம் விடயா னந்த மகற்றி

க0. மன்னு சொருபா னந்த முறுவான்
ஓத்த சுத்தா வத்தையி னிற்பார்

* மறல நினைப்பு = பிணக்குறு நினைப்பு.

† ஞருவெனும் புள் = ஞருவென அகவும் மயில்.

அத்தைப் புணரா ராயினு மதனை
விழைந்து பற்றல் வியநிலை யீதே
விழுப்ப விரத்தி யென்மனார் மிக்கோர்

கரு. இத்தை யேனு மெண்ணுளேன் சிவனா
திழிந்தவி வேனோ மொழிந்ததும் வறிதோ
தஞ்சமென் பார்பா லஞ்சுவர நீதி
தானுண் டுகொலோ தண்ணார் தீண்ணளி
இஞ்ஞான் றுறுமே லெஞ்ஞான் று முய்வேன்

உ௦. அஞ்ஞான் றதிர்த்த வறைநிறை வேற்றே. ௨௦

கட்டளைக்கலித்துறை

வேற்றுரு நாமப்பஃ றேற்றமெல் லாமனம் வீவுறிற்பின்
தோற்றுங்கொலோவிந்தச்சூதினையோர்ந்திவண் சொற்றிடுமும்
மாற்றம்வென் றுற்று மதுகை யெவைக்கு மதுகையெனின்
ஆற்றலு ளார்கட்கன் றேகிட்டு மாரயி லாண்டகையே

ஆண்மண் டெனாதெங்கு மாயவீர் கேவல மண்ணுமுன்னுன்
வேண்டுறு மாறு புவியாதி நாத *மிதமுணர்ந்து
தாண்டிடு சார்வரு மாணவத் தோடுதற் போதத்தையும்
மாண்டிட வாற்றுவை யேன்முரு காவென்கண் வைகுவனே.

வைகரி யாதிய வாக்கிறந் தாற்போ தமன்னுநிலை
கைவரக் காணும்பின் கண்டது மாயிற் கனத்தவருட்
டுய்ய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழு கந்த பிரானே யெனையுங் கருதிக்கொளே. ௨௩

கருதந்த நல்லருட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னரே
உரைதந்த போதமெண் ணந்தர மேனு முலைவொழிந்த

* மிதம் = அளவு ; வடசொல்.

அத்தைப் புணரா ராயினு மதனை
விழைந்து பற்றல் வியநிலை யீதே
விழுப்ப விரத்தி யென்மனார் மிக்கோர்

கரு. இத்தை யேனு மெண்ணுளேன் சிவனா
திழிந்தவி வேனோ மொழிந்ததும் வறிதோ
தஞ்சமென் பார்பா லஞ்சவர நீதி
தானுண் டுகொலோ தண்ணார் தீண்ணளி
இஞ்ஞான் றுறுமே லெஞ்ஞான் று முய்வேன்

உ௦. அஞ்ஞான் றதிர்த்த வறைநிறை வேற்றே. உ௦

கட்டளைக்கலித்துறை

வேற்றுரு நாமப்பஃ ரோற்றமெல் லாமனம் வீவுறிற்பின்
தோற்றுங்கொலோவிந்தச்சூதினையார்ந்திவண் சொறறிடுமீம்
மாற்றம்வென் றுற்று மதுகை யெவைக்கு மதுகையெனின்
ஆற்றலு ளார்கட்கன் ரோகிட்டு மாரயி லாண்டகையே
ஆண்டண் டெனாதெங்கு மாயவிர் கேவல மண்ணுமுன்னான்
வேண்டுறு மாறு புவியாதி நாத *மிதமுணர்ந்து
தாண்டிடு சார்வரு மாணவத் தோடுதற போதத்தையும்
மாண்டிட வாற்றுவை யேன்முரு காவென்கண் வைகுவனே.

வைகரி யாதிய வாக்கிறந் தாற்போ தமன்னுநிலை
கைவரக் காணும்பின் கண்டது மாயிற் கனத்தவருட்
டுய்ய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழு கந்த பிரானே யெனையுங் கருதிக்கொளே. உரு

கருதந்த நல்லருட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னரே
உரைதந்த போதமெண் ணந்தர மேனு முலைவொழிந்த

* மிதம் = அளவு ; வடசொல்.

பரையென்ற யோகம தென்றுணர் வேறும் பவுள்சுடையார்
குருவென்றுவந்திக்குஞ் சூர்ப்பகை ஞாவெனைக்கொண்டருளே.

கொண்ட பரையோ கிணையுந் தணந்தவொரா கொள்கைவயிற்
கண்ட சுகம்பரை போக மதனைக் கடந்தகளன்
வண்டில்சு காதித வீடென வோர்ந்த மதியுலகந்
தண்ட னிடுங்கும ரேசவெற் கோங்குரன் றந்தருளே. ௨௫

தந்தசூ கக்கண் கடக்களிற் றின்கரந் தந்திரஞ்சால்
இந்தி விலோசனம் போன்றுயிர் முத்தரு மென்மறைந்த
அந்திமே னோக்காக் கருமபிள்ளை போற்பர மானந்தரும்
நந்தறீர்ந் துற்ற நிலைநின் றயாவள்ளி நாயகமே. ௨௬

நாயக நீயென்று நானென்று நீத்த நடுநிலையாம்
ஞேயத்திற் றேயத் துடனமூந் தான்றவர் நிற்குநிலை
*வாயவே ரிக்கரை மாதிர மேறியை மானுமதைத்
தாயைய னாமுனை யன்றியோ வேற்பலென் சண்முகனே.

சண்முக மாகியச் சண்முகக் கூறுந் தனுளடக்கி
அண்மைசே'யின்றகண் டானந்த மாநிற்கு மாற்றலைநல
உண்மையென் றோத்தந்த மோதின பேரு முவர்ப்பறவே
எண்மையின் றுன்னியும் போதஞ் சிகாமையி னெய்திலரே..

எய்யாமை கீறி யிருமிறு மாப்பினை யெய்துதற்குன்
பொய்யா வருட்டிறம் பெற்றது மின்றிப் புகன்றதுபோல்
மெய்யாக முற்றும் பெறுதது மின்றி வெதும்பெணுளேன்
துய்யோர் நலம்பெறச் சூழ்முரு கோனெனுந் தூயவனே.

* வயம் ' வாயம் ' என நீண்டது. வயம் = நீர்.

நாயவெங் கோனன லாசலப் பேர்வள்ள ரோத்திரத்து
நாயக வெற்குக் குமர குருதாச நாமமொன்றிங்
கேயில கும்வணம் பாலித்த தண்ணளி யெம்பெருமான்
ஏயெனைச் சூழச் செயாயிரு ளீர்க்கும் பரிதியையே. ௩௦

ஸ்ரீமத் - சுவாமிகள் சிதம்பர மஹாசுஷேத்திர
வெல்லைப்பாட்டிலுள்ள குயவன்பேட்டையில்
வதிந்தனான் றருளிச்செய்த
கந்தரோலியலந்தாதி முற்றிற்று.

கலியுகம் சககௌ - ல் நிகழ் ஐப்பசிமாதத்துக் கந்தசஷ்டி.
குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

சுகப்பிரமவருட்பத்து

பன்னிருசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவ்ருத்தம்
அடியொன்றற் கைமபத்திரண் டக்கரம
கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம்,
கருவிளம், கருவிளங்களி.
தனாதன தனாதன தனாதன தனாதன
தனாதன தனாதனதன.
சொலாலுயர் மகாமறை சொலாமய மிலாவொரு
சுபாலய விபூதிவிமலா
தொலாதிப கவானரு னாதாரகு மராவதி
சுகேசுரி கணானமுருகா

வலாரிம களார்வல குலாம்விபி னர்காதவி
 மனோரத மனோகுழகா
 வசீகர துவாதச விலோசன குகாவரி
 *மதூகமொய் †கரோடிமுடியா
 கலாபிமி சையேறிவி னையாடெழி லுலாசஜ
 கநாதக ருனாலயமனா
 கஜாநந சகோதர வபேதச குணகர
 கணுளணை கமோடுயர்வினோர்
 எலாரும ருளாளவ யிலாளவ ழியாதக
 யிலாயகு கனையருளெனா
 எநாரும டிமீதுமு டிதாழ்கதழ் வுளாயிடை
 யிலாதெனை யளாவியருளே.

க

பனாமுக வராவணி பொனாநித ழியாரணி
 பலாகவி றையாமைநிணமீன் ;
 பருவிழி களேபரம் விடாணமு டிமாலிகை
 பலாசுறு துரோணமலர்மா
 கணுனம ணிநீறணி யுமாபதி முனேநல
 கணுள்கண வனோரவரிதாங்
 கலாநிதி யதாமரி யவோமிதெ நவோதிய
 கலாவல சதாரியசதா

* மதுகம் = அழகு ; பிங்கல நிகண்டு.

† கரோடிமுடி = சிரசிற்குட்டு மகுடம்; கரோடி = சிரசின் அஸ்தி ; நிகண்டு - அமரஹிம்ஹம் காண்க. ஆகுபெயராய்ச் சிரசிற்காயிற்று. இங்ஙனம் கரோடியைத் தலையலங்கார மெனக் கொண்டு அதனைத் தரித்துள்ள சென்னி முருகன் “ கரோடி முடியா ” என விளிக்கப் பட்டனென்று கூறலு மாம்.

அணுமலை யுணுமுலை 'தனதும தலாயெனு
 ளனரத முலாவுமமலா
 அபேதநி லேசேரறி வுளாரெவ ருமாவலொ
 டனாவரு ளனாவருளெனத்
 தணரலர் தமாலமி டுதாவடி யுளாயொரு
 சமானர கிதாவயின்மன
 சடானன குகாவெனை விடாதவ ருரீதுரி
 தமோடவு ளளாவியருளே.

உ

சராசர மெலாம்வனை பிரானுன துதேசவிர்
 தனேரயி லென்னுளதெனத்
 தகாதம றைகூறவி னிரீயக றராதல
 மதேகுதி யெனாவறையுமா
 றிராதய னமாதியொ ருமுவகை யுநேமியி
 லிலாதொழி யவேகியவநாள்
 இருவுன தனாதிய ருளேணிலுய் சராசர
 மெலாமம ரவாணைபுரிமா
 பராபர கராசல வவாவுரி தராவணி
 பராசன புராரிகுமரா
 பராசரன் மகார்பணி பிராமண புராதன
 பராமல முராரிமருகா
 நிராகுல நிராமய நிராதர நிராசன
 நிரூபவெ னையாள்குருபரா
 நிசாசரர் நிசாரண புராணப ரிபூரண
 நிலாவிட வளாவியருளே.

ங

தடாமுடி யொராயிர நிலாவரி முகாதியர்
 சடாரிபொ டியாகவரிமா
 சமாலம சைதோகைகு டைதாலம ணியோடைக
 டடாரிக ளெலாமிரியவே
 கடாமுக படாமுடை மதாவள மனீகமெய்
 கபாலம கடாகமிறவே
 கதாயுதம் விலாழிச ரமேதியெ றிவேறடி
 கடாவசி குடாரமதர்ப்போல்
 எடாவணம் விநாசமு றவேபணி யனேகரை
 யிடாகினி பிடாரிபலபேய்
 இராகமொ டுபாடலு டனாடியு ணவாசுர
 விராயனு யிரேகவணவேல்
 கடாவிய நீடுதன சடானன விடாவினை
 களோடவ டியார்பரவுமா
 கடாவிடை யிலேயெழு திடாமல துவாதச
 கணுவெனை யளாவியருளே.

விமானவ ரராமய மிலாவடி கடானவர்
 *விண்ணோர்பகை ஞுராதிமறையோர்
 விரோதமி விராசர றவாணிகர் கடாசியர்
 விவேகம துளாரெவருமே
 அமாவரு ளமாவரு ளெனாநுவ லுநாவுட
 னனாரதம் வழாதுதொழுமா
 அமானவி மயாசல குமாரிகு மராசிவ
 னனாதிவ டிவானமுருகா

* விண்ணோர்பகைஞர் = இராக்கதர்.

குமாரகு நுதாசனை யெநாளும கலாதசு
 குணலய விலாசவெளியே
 குருபச விகாரம லமேதும் ணவாதவெ
 குசோபித வதீதவொளியே
 சமானம திலாமது ரவாரியெ னவேநிறை
 சதாசிவ மதானதனியே
 தகாதநெ றிநாடியு ழலாதுறு திசேர்பரி
 சதாயெனு ளளாவியருளே.

௫

தனந்தன தனந்தன தனந்தன தனந்தன
 தனந்தன தனந்தன தனந்தன.

கணம்பல் நெருங்கிமு ழவந்திரி கைபம்பைப
 டகந்துடி பெரும்பறைமுழா
 கரங்குணில் கொடந்தமொ டறைந்திட வழன்சுடு
 களன்பெரு நடம்புரிபிரான்
 வணங்கிட நிரந்தர வுரன்சொலி யபுங்கவ
 வரன்ருழில் கவர்ந்தவிறலோய்
 மறம்பல வயர்ந்திடி னுமன்பரை யுவந்துள
 மலங்கெட விளங்குபெரியோய்
 பணம்பண மெனுங்கொடி யவன்பிணி யடைந்தஞர்
 படுந்தொழி லினுந்தொடர்வனே
 பதம்பத மெனும்பெரு மிதந்தின மடைந்தருள்
 பதிந்தெனை யறிந்தவிரவனே
 அணங்குடை மடந்தைம யனஞ்சென விகழ்ந்தெனை
 யடைந்துனை யடைந்திடுவனே
 அணங்குழை யுயங்கியு ழனெஞ்சுள னறிந்தில
 னனைந்தெனு ணிரம்பியருளே.

௬

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன.

பருப்பொடு புழுக்கறு வைபச்சடி பொரிக்கறி
பழக்குவை யுழுத்துவடைபால்
பரப்படை முறுக்கதி ரசச்சுவை யிலட்டிடி
படைத்தெணு வருக்குமெளிதாய்
விருப்புறு வரத்தைய ருளற்புத வருட்கு
விளர்த்தக மலத்தவிசிலார்
விதிப்பிரி யைபொற்றிரு மடக்கொடி சவிச்சசி
விழுப்ப*வ லவர்க்குறுகணை
பெருத்திட வமைத்தெதி ரியற்றர சிழைத்திடு
பிணக்குள னணிக்குழுவிலே
†பிறப்பில லகுக்குலம் விடுத்திரு கரப்பிடி
பிடித்தறை கொடுத்துதிரவார்ச்
செருக்கள நடுக்குற வுதைத்துவ ணமற்பமொய்
சிவைக்குல முவப்பொடுணுவான்
திடக்குடர் வெடுக்கென விழுத்திட வதைத்தவர்
திறத்தலை வவெற்குமருளே.

எ

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன.

புதாவெரு கையொத்துள வகாதரு மறச்செயல்
பொலாதென வழத்தியலவோ
புராடம திழைப்பர தனாலிகன் மறத்ததர்
புகாநிலை மையுத்தமமெனாச்
சதாவதி னடப்பவ ரெலாரும் ருளுற்றனர்
தகாதசெ யலுற்றதமியேன்
தனாரரு னைநச்சிய தெனாதுசெ யலைக்கவர்
சமாதியி னிறுத்துமருளார்

* வலவர் - வலலபர் என்பதன் விகாரம் ; = எண்ணத்திற்
கினியவர். † பிறப்பு = அச்சம் ; பி - நிகண்டு.

பிதாவுடை யருட்டிற் மதாமென மதிக்கவொர்
 பிரீதியை யெனக்குதவினோய்
 பிராம்ண ரெமக்கருள் செயாயென வழத்திடு
 பிரானென விருக்குமுதல்வா
 உதாரவ டியர்க்கெம னதோகதி யிடுக்கண
 துருதருள் புரக்குமுருகா
 உரோகமில் வெறுக்கையி னையேயரு ளிளித்தலு
 முனோடெனை யிருக்கவருளே.

அ

தனாதன தனந்தன தனாதன தனந்தன
 தனாதன தனந்தன தனாதன.

மயானசி வசம்புறை சிவாலயம் விளங்கிட
 வழாதசை வமிஞ்சியெழுவே
 மகாமரு ளடைந்தச மணஸ்வினை குலைந்திட
 மனோலய முகந்தவடியார்
 பொயாநெறி விளம்பிடு திராவிட வருங்கலை
 பொனாடுபு வியெங்குமிகவே
 பொருமைமு னைவஞ்சனை யெலாமிரி யவந்தவொர்
 புனீதம லிசண்பைமுனியே
 *வியோமமில் சுயமபர மதேஜசு பொலிந்தொளிர்
 வியோமமெ னநின்றபொருளே
 விலாசச வையென்றசி வஞ்ஞானவெ ளிமன்றுளி
 வினோதந டனம்புரிசுகா

* வ்யாமம் என்னும் வடசொல் 'வியாமம' என விகாரப் பட்டது. வ்யாமம் = புகை.

† இந்த ஞானவெளியினுண்மை, இந்நூலாசிரிய ரருளிச் செய்த தகராலய ரகசியத்திலும், அதனுரையிலும் இனிது விளங்கும்.

*கியாதமி லினம்பிடி வயாவற நலங்கிளர்
கியாதிவெ றிகொண்டெனகமே
கெழீஇவ ழியின்பிர தமேநுக ரவன்பரு
கிடாவரு டுலங்கவருளே.

சு

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதன.

திருமுறை சொலாதவன் மறைமொழி கலாதவன்
சிவனெறி நிலாதசிதடன்
செல்வர வெணாதவன் கொலைவினை விடாதவன்
றினுமுடை மருதபுலைஞன்
குருவடி தொழாதவன் பெறுமொழி பெறுதவன்
குணநல னிலாதவறிஞன்
சுகநம வெணாதவன் றுறவற முறுதவன்
குடிவெறி யறுதமுருடன்
முருகனு மயேசனு மொருபொரு ளெணாதவன்
முசுமன நையாதவிரதன்
முடிவுடை மகாபதம பெறுவதி லையாகலின்
மொழிகறை நணுமலருடந்
தருளும் ருணசலந் தனிலத னைநாமமொன்
றழுகொடு நிலாவநினதன்
படிமல ரையேயுளம பணினவ னையா†வணங்
கரையவெ னுளாடியருளே.

சு0

ஸ்ரீமத் - சுவாமிகள் குயவன்பேட்டையில்
வதிந்தஞான் றருளிச்செய்த
சுகப்பிரமவருட்பத்து முற்றிற்று.

கலியுகம் சகசுக-ல் நிகழ் கார்த்திகைமாதத்துக் கார்த்திகை.
குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

* கியாதம் - கயாத மென்னும வடசொல்லின் விகாரம் ;
விளக்கம் என்பது பொருள்.

† அணங்கரைய = தெய்வங்களுக்கரசனே !

ஞானவாக்கியம்

காப்பு

குறள்வேண்சேந்துறை

ஞானவாககிய நாதன் குமாரன்
கானளி னங்கள் கருதித் தொழுவோம்.

நூல்

அறிவுக் கறிவே யிறைசற் சொருபம்.	க
ஆனந் தப்பொரு டானந் தப்பரன்.	உ
இறப்பொடு பிறப்பறு சிறப்புள னவனே.	ங
ஈன்றோ ரெவரையு மீன்றோ னிறையே.	ச
உதிப்பன தந்தளித் தொடுக்குவ திறையருள்.	ரு
ஊற்று முத்தொழின் மாறுயிர் பொருட்டே.	கூ
எழுவகைத் தோற்றமு மழிதனிச் சயமே.	எ
ஏறுகன் மங்களே காற்று பிறவி.	அ
ஐம்புல நுகர்ச்சியிற் பம்புமக் கன்மம்.	கூ
ஒட்டிரு வினைச்சமங் கட்டவிழ் பருவம்.	க௦
ஓதலு முணர்தலும் வேதாக மாந்தம்.	கக
ஒளடத சித்தி விவச நெறிக்கில்.	கஉ
அஃக விலாதார் தர்க்க மிடாரே.	கங
கருளும் பகலு மருணிலை யில்லை.	கசு
ஙகரம் போல்வார் புகரில் குரவர்.	கரு

சடநிழல் போல்வா ரிடர்தபு சீடர்.	கக
ஞண்டுச் சூல்போ லொண்டொடி விழைவு.	கௌ
இடம்பொரு ளேவற் றிடம்பர நிலையில்.	கஅ'
இணக்கிக் கொண்டாற் பிணக்கொன் றுமிலை.	கக
தலமுந் தீர்த்தமு மலமடு நிலையே.	உ௦
நற்கா லந்தான் மெய்த்தே நினைநிலை.	உக
பத்திமை யர்க்கும் முத்தி கிடைக்கும்.	உஉ
மந்திர மெந்திர மந்தர நெறிக்கில்.	உங
*யமிநெறி வேட்போர் நிமிர்பிழை யீட்டார்.	உச'
இரப்பரு ணிலையின் முரட்பவ மொழியும்.	உரு'
இலம்பா டுறினுங் கலங்கார் விவேகர்.	உக
வயங்கரு ளுள்ளா ரியங்குயிர் கொல்லார்.	உ௭
அழகணி விருப்ப மிழிவிறந் தார்க்கில்.	உஅ'
இளமை விவேகிபின் றளர்வறும் யோகியே.	உக
அறங்க ளிரண்டுந் திறம்பா தார்க்கே.	ங௦
அனந்தல் குறைந்தான் மனஞ்செலு மேலே.	ஙக
கண்டப் பொருளறி கண்டுப் பிலதே.	ஙஉ
காணுப் பொருளைக் காண்கண் மெய்க்கண்.	ஙங
கிரியையுஞ் சரியையுந் திரிதரல் கெடுமுன்.	ஙச
கீழ்மையின் ஞானந் தாழ்வி லருளே.	ஙரு'
குருவரு ளின்றி யருள்வர லின்றே.	ஙக

*யமிநெறி = முனிவர் மார்க்கம். யமி = முனிவன் ; வட சொல்.

சிறுநூற்றிரட்டு

கூட்ட நீங்கல் வாட்டமி னெறியே.	ந௭
கெடுதி யாவது வடுவுடை யிச்சை.	ந௮
கேவல நெறியே பாவ மிலாநெறி.	நகூ
கையரு மறியின் மெய்ந்நிலை யேய்வர்.	ச௦
கொல்லுவர் வல்லார் குரோதா திகளை.	சக
கோட்டை யாவது மாட்சிமை மோனம்.	ச௨
சுகமே மறையு மகமுக மழுந்தின்.	ச௩
சாதிபே தத்தளை மாதுற வுக்கிலை.	ச௪
சித்தி விரும்பார் முத்தி வரம்போர்.	ச௫
சீவ னுடல்போற் றேவனு முயிரும்.	சகூ
சுகவழி பாடு பகிர்முக மன்று.	ச௭
சூக்கத் தினுமதி சூக்க மறிவு.	ச௮
செயற்கை தணந்தோ ரியற்கை யறிவார்.	சகூ
சேய்பெண்டு சுற்ற மாய்கின்ற மட்டும்.	ந௦
சையென விகழ்வார் மெய்ய ருலகை.	நக
சொப்பனம் போலா மிப்புவி யாக்கம்.	ந௨
சோர்வு படாதரு ளார்சிவ வாக்கம்.	ந௩
*ருலவல் போலு மலவுயிர் நீர்மை.	ந௪
ஞாயிறு போல்வார் நோயறு மறிஞர்.	ந௫
ஞிமிரொலி யந்தஞ் சமநிலை யின்றே.	நகூ
ஞெகிழ்தன் மயங்க லகல முயல்க.	ந௭
ஞேயத் தகப்படு மாய்வற்ற புத்தேள்.	ந௮

* ருலவல் = மின்மினிப்பூச்சி.

‘ஞாள்சல் வெருளலின் றுள்குக நடுவே.	ருகூ
தன்னை யறித றவத்திற் றவமே.	சு௦
தாரக னறிதல் சூரறு சுகமே.	சுக
திரிபுடி யிகந்தோ ரிருதிறம் பிரியார்.	சுஉ
தீரா வழக்கே பாரா தளவும்.	சுந
துறவு நடையுங் கறையாம் பொய்யில்.	சுச
தூங்கி யெழல்போற் றஞ்சலு முதிப்பும்.	சுரு
தெய்வ விவேக மெய்யறி வார்கண்.	சுசு
தேடார்க் கில்லை வாடாத் தெய்வம்.	சுஎ
தைவகர் மத்தி னெய்திழி வில்லை.	சுஅ
தொண்டர் பணியரும் விண்டலம் வாழ்வார்.	சுகூ
தோழன் மகன்போல வாழ்தலு நலனே.	எ௦
நஞ்செனப் படுவது வஞ்சக நெஞ்சம்.	எக
நாதர் தரிசனம் பாதக நாசம்.	எஉ
நிறைவறி வாவது மறைவறக் காண்டல்.	எந
நீக்கம புகலார் சூக்க முணர்ந்தோர்.	எச
நுகர்வன கண்டு நுகர்க் பசித்தால்.	எரு
நான்முறை யறியாப் பான்மை யிழுக்காம்.	எசு
நெருப்பைப் போலக் கருத்தனை நினைக.	எஎ
நேய வந்தனந் தூய வசியம்.	எஅ
நைதலு மகிழ்தலும வைய விகாரம்.	எகூ
நொசிவறு வாழ்க்கை கசிவுடை யார்க்கே.	அ௦
நோக்க நிலைக்கிற் பூக்கொய் வினையேன்.	அக

சிறுநூற்றிரட்டு

பருவந் தெரிந்து பகர்பிற ருக்கே.	அஉ
பாடிப் பழிச்சல் கேடற்ற வன்பே.	அங
பிழையிலர் நல்கு கழிவு மமுதாம்.	அச
பீடை தருமே மூட ருறவு.	அரு
புயல்போன் மறைக்கினும் வெயிலவன் போனில்.	அசு
பூரண மாம்வரை தாரணை நீங்கேல்.	அஎ
பெருஞ்சுவை யூணின் றருந்துக சிறுக.	அஅ
பேசா நாட்கள் பிறவா நாட்கள்.	அக
பைம்பொன் னுலகா மம்பர மருளாம்.	கூ0
பொன்மண் னுசை மண்மண் னாகும்.	கூக
போக்கும் வரவும் மோக்கத் திலில.	கூஉ
மதிவலி பிறங்கின் விதிவலி யடங்கும்.	கூங
மாளு முன்னுனை யாள்பொரு ளறிதி.	கூச
மிடியோ ராவா ரடிபணி யாதார்.	கூரு
மீட்சி காணிற் காட்சி யறமுயல்.	கூசு
முன்வினை யொழிவிற் றன்னிலை தெரியும்.	கூஎ
மூலமும் விருத்தியு ஞாலமண் குடம்போல்.	கூஅ
மெய்ப்பொரு ணையங் கைக்கனி யாகும்.	கூக
மேலாம் வீடு காலா தீதம்.	கூ00
மையிருள் போலச் செய்கறை தன்னுள்.	கூ0க
மொட்டையுஞ் சடையுங் கட்டா யமிலை.	கூ0உ
மோக்க மென்ப தாக்கை யறுதல்.	கூ0ங
வரையறை நீப்பே புரையறு மாதனம்.	கூ0ச

வானம் போலத் தியானஞ் செய்யே.	௧௦௫
வினையெது புரியினு மனகளை மறவேல்.	௧௦௬
*வீரை யறப்புக் ழாரியன் போனில்.	௧௦௭
வெல்லுக் வெளியிற் செல்லு மனத்தை.	௧௦௮
வேட்கையும் வெறுப்பு நீக்குதல் சுத்தம்.	௧௦௯
வைவச் சுதன்ரெழின் மெய்யடி யார்க்கில்.	௧௧௦

ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலரஹித குணவர்ணரஹித அவாமந அதிர்க்க அஜநந அவிநாசஸச்சிதாநந்தவஸ்துவாயுள்ள குஹ ப்ரஹ்மத்தினது திருவருட்டுண்டுதலானே பாம்பன் : ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள் அதியிளமைப் பருவத்திற்றானே குஹைசனை நாம் பாடித் துதிக்க வேண்டுமென நினைத்தவள விலே தம்மையறியாமற் றமது வாக்கில், ‘கங்கையைச் சடையிற் பரித்து’ எனவெழுந்த மங்கல மொழித்தொடரைத் தொடக்கமாகக் கொண்டுளதும், குமரகுருதாச சுவாமிகள் பாடலில் தெய்வ வணக்கத்திற்குப் பின்னர் வைக்கப்பட்டுளதுமான “அமரர்கோ” என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளியபின் அறிவு நெறிக்குரிய பல சாத்திரங்களையுந் தோத்திர சாத்திரங்களையும் உலோகோபகாரமாக விரிவிலருளிச் செய்த சுவாமிகள் அங்ஙனம், பெரிதுஞ் சுருங்கிநின்று பெரும்பொரு டருமாறு பொதுமையி லருளிச்செய்த.—

ஞானவாக்கிய முற்றிற்று

குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீகாஞ்சிப்பதியைச்சார்ந்த ஐயன்பேட்டைக்
கந்தகோட்ட மும்மணிக்கோவை

நேர்சை யகவற்பா

- திருவடி யீயெனப் பெரியநின் னடிபேண்
ஒருபிடி யுடையா ருளுற்று கிரியை
முற்றுப் பெறுவான் முன்னவற் பணியும்
நற்றொழி றன்னையு மற்றமி லுற்கே
- நு. செலுத்திடு பூதியர் சென்னெறி யெற்கும
நிலத்து ரித்தெனா நின்கழ லேத்துபு
குரங்கிடு தொழும்பர் கொன்னடி குரங்குபு
தரங்கெழு தோனயம் பொருணயஞ் சற்றும்
இலாவிழி கூற்றுளே னென்னினு நன்னர்
- க௦. உலாரின் கடைக்கட் கருணை யுதவியுற்
றதிர்ப்பதென் னென்னின் மதித்தவர் வதியும்
பதிக்கெலா ளெள்ளலா மதிக்குமா கவின்கிளர்
தண்டக மென்னுந் தொண்டை நாட்டில்
அண்டர் பிரான்மைக் கண்டன் மரீஇய
- கரு. கச்சிமூ தூரைப் பச்சிமத் துடைத்தாய்
மச்சமார் வேக வதியெனும் யாற்றைத்
தக்கிணத் துடைத்தாய்த் தலையளாம் பாணி
எக்கணுங் கமழு மெழிற்பூஞ் சோலை
சுருமபறை மரைவிரி தூரீர் வாவி
- உ௦. அரமபைக னுளு மருங்கனி யுகுக்கும்
வளம்பல வுடைத்தாய் *மறையவர் மன்னவர்

* மறையவர் முதலிய வருணங்கள், தொழிலாற் கொள்
ளப்படுவன.

களம்புகா வணிகர் கடைவரு ணத்தவர்
ஏவரு நனியுயர் திருமபே றடைவான்
தேவர் நிலையினுஞ் சீர்மிக் குடைத்தாய்ப்

- உரு. பொய்யன் பில்லா மெய்யன் புள்ளார்
உய்யின் போங்கு மையன் பேட்டையில்
எந்தநாட் டவருமே வந்துதரி சித்துறை
கந்தகோட் டமெனுநா மந்தரித் துளதிருப்
பதியம ரறுமுகப் பரமவுற் கெனையுநான்
௩௦. கதிபெற வேட்டுக் கையடை செய்துளேன்
கொன்னே தளரா வணங்கொளல்
நின்னோ ரீர நிறைவுக் கியைபே.

க

நேரிசை வேண்பா

இயைந்தவற் பிலலார்க்குன் னேதிலற்பு மில்கால்
பயந்தபு மாறுமில்லை பட்டாங்—குயர்ந்தவற்புன்
சொந்தவீட் டைப்பகுக்குந் தூய்மதியை நல்குமுது
கந்தகோட் டத்துறைதுங் கா.

உ

கட்டளைக்கலித்துறை

சாகா வெனவாயு ளெல்லையு நின்னைக் கருத்திருத்திச்
சாகா நிலையகஞ் சாகாது செத்துத் தனியிருக்கும்
யோகா கரப்பே றுடையார் விரும்பா வுவர்த்தலுழைப்
போகா தெனைப்புரந் தாள்கந்தகோட்டத்துப்புண்ணியனே.

நிலைமண்டில வகவற்பா

புண்ணியக் கேளவர் நண்ணிடு கந்த
கோட்டக் குமர வேட்புற் றவர்பால்
தேனினு மினித்துத் *தெவுண்மதர்த் தேனே

* தெவுளல் = பெருகல் ; திவாகரம். 'தெவிளல்' எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

வானினும விரிந்து மலர்பெரு வானே

௫. ஒளியெலா முண்டோங் கொருபர வொளியே
காசினி புரக்கினு மாசினி புரக்கினும்
அஞ்ஞான ரூப வனாதி மலப்புரி
ஒழியார்க் கோர்சுக முண்டுகொ லுண்டுகொல்
என்றுணர் வலியிலாப் புன்றெளி வதமர்தாம்

௧௦. யாடு மாடு வீடு துடவை
ஆடை யலங்கல் பூடணந் தேம்பை
கணைய மூதியம் பணைய மூர்தி
விருது சிலத ருரியநட் பாளர்
அறுசுவை யுண்டி நறுமணங் கலவி

௧௫. மகப்பே நகலிட மதிக்கு மிடம்பம்
முதல யாவு மவாவி முன்னினும்
அன்னண மருள்வை யறைந்த வனைத்தும்
விரும்பா தவயவி வீழந்த பின்னர்
வன்னமன் றண்டம் வராது காத்தி

௨௦. எனவழி பாடயர் மத்திம ரெண்ணமும்
ஆய்ந்தன் னணமு மருளுவை யாதும்
விழையா துழுவன் மீக்கொண் டென்றும்
நெஞ்சா லுரையா னெட்டை யுடலால
வழிபடு முத்தம ரிழிவு களைந்து

௨௫. சொல்லுவ சொல்லுபு நல்குவ நலகுபு
நீக்கமி னிலையி னிறீஇ யருள்வை
ஆகலி னெனாதுள் ளத்துணி பாய்ந்து
தோகமி லருளாற் றுனைவி லீதியே.

சு

நேர்கை வேண்பா

ஈதலுங் கோடலுமுன் னேணருட் கேயுரித்தென்
நேதறு நூல்க ளினிதியமபப்—போதமிலாக்

கோட்டமன னுனென்று கூத்தாட லென்கந்த
கோட்டமுறை யெந்தாய் குயில்.

௫

கட்டளைக்கலித்துறை

குயிலன்ன தோலு மயிலன்ன சாயலுங் கூர்மடவார்
வெயிலின்ன தென்றறி யாதுய்யு மாமணி மேடைகளின்
அயிர்மன்னு மாகந்த கோட்டத் தமர்ந்தவா றுனனத்தோய்
தூயிலுமண் ணேக்குந் துமித்தருள் வாய்தொழந் தொண்டருக்கே.

இணைக்குற ளகவற்பா

தொண்டயர்ந் தாரே யண்டர்க ளாயினார்
தொண்டயர்ந் தாரே சுடர்நிட்ட ராயினார்
தொண்டயர்ந் தாரே தொலசித்த ராயினார்
தொண்டயர்ந் தாரே தோய்முத்த ராயினார்

௫. பாடலுந் தொண்டே பழிச்சலுந் தொண்டே
ஆடலுந் தொண்டே யருநறும் பண்டம
ஈதலுந் தொண்டே யிறைஞ்சலுந் தொண்டே
என்றறிந் துன்னையு மிணையடி யலலால்
ஒன்றையும் விழையா வுன்கிண கரையும்

க0. நேடிப் புரியு நெடுந்தொண் டிற்றெனா
நாடித் தேரு ஞாலப் பேதைகள்
உறுபய னெவனே யுறுகண் கண்டிடிற்
பெறுபய னெவனே பேதைமை தணப்பான்
செய்வினை யெவனே யென்றறி தெளிவு

க௫. மெய்ம்மையு முடையுன் மெய்யடி யார்கால்
நுண்ணிய பூழியென் சென்னி
ஒண்ணுமேற் கறையெலா மொரீஇ
மதர்மீக் கொள்ளும் வானருள் கொள்ளும்
அதனா லன்னவ ரவைக்கணு மென்னை

உ0. வைத்துநீ யாண்மனன் வழங்கல் வேண்டுமா

நந்தவாட் டாடுநர் நாடு மதன்சேர்
கந்தகோட் டத்தவிர் கந்தா குழகா
திருநிமிர் வல்லி தெய்வ யானை
இருவரு முவப்ப விடையிருந தருளும்

உரு. தலைவ வும்பர் தலைவ
தலைவ வென்றன் றகைமை
அள்ளிலேவே லத்தம் பரித்துப்
புள்ளில் வருமோர் புனிதப் பொருளே.

எ

நேரிசை வேண்பா

பொருளொரு மூன்றும் பொருளெனவே கொள்ளுந்
தெருளுளார் போதந் தெவுளக்—கருளிரிக்குங்
கந்தகோட் டத்தவிரெங் கண்மணியே யென்மதநீ
தந்தநாட் டத்திடையே தான்.

அ

கட்டளைக்கலித்துறை

தானந் தவங்க ளெலாநினைச் சீத்தெவர் தாஞ்செயினும்
ஊனந் தருமலான் *மானந் தராவென வோதிடற்கெண் [ன்
மானந்தடையின் றுதக்கனேசான்றென்னும்வாய்மைகொண்டு
பானெஞ்சுசெய்யெனைக்காகந்தகோட்டத்துப்பண்ணவனே.

நேரிசை யகவற்பா

பண்ணவர் கவலும விண்ணவர் கவலும்
மண்ணவர் கவலு மாற்று பாக்குச்
சண்முகத் திருவுரு வண்ணினை யதுதான்
அகார முகார மகார மர்த்த
ரு. மாத்திரை நாத மாணுறு பிந்து
களாகளா தீதங் கரிசறு சாந்தி
சாந்தியா தீதந் தகைசா லுன்மனி

* மானம் = பெருமை ; எனகரவெதுகை.

மனோன்மனி புரீததீ வளர்தனு மத்யமா
மேம்படு பதிபரா வாம்பதி னுறு

க0. மாத்திரா ரூப விராட்பிர ணவமும்
ஓமெனும் பிரமப் பிரணவ மொன்றும்
ஆகநின் றவிரு மகண்டசத் தியெனா
ஆரண மாகமம் புராணே திகாசம
அனைத்து மதிர்க்கு மப்பெரு மாண்புத்

கரு. திருவடி விருக்கத் தெய்வ ஞான
சத்தி வடிவாச் சாற்றரு மாற்றல்
பெற்றுள ஞாங்கர்ப் பெரும்படை யொன்றும்
அதிவிறல் பொறுத்த பதினோ ருருத்திர
உருவாய் நிமிரு மெறிவல் லையந்துஜங்

உ0. கத்தி குலிசங் கங்க பத்திரம்
அங்குசங் கமலங் கண்டைகோ தண்டம
ஈட்டி பரசென் றியம்புபன் னொன்றும்
பன்னிரு கரத்து மின்னி யிருக்க
அடியவ ரென்னுஞ் சிருர்பசித் *தரற்றிற

உரு. கடுகிப் போந்தக் கவறபு பேரருட்
† டள்ளைய ராகச் சாற்றுகூர்ச் சுதையுங்
குன்றவர் சுதையுங் குன்றா திருக்க
மீளி பிறங்கு வீர பாகு
முதனவ வீரர் முடிவின றிருக்க

ந0. எத்திகை கண்ணினு மத்திகை நின்னை
நொடியிற் கொடுவந்து தரவல மாமைக்
கலாபி யிருக்கக் கலக்கென் போல்வார்க்
கில்லை யெனினு மியற்கை மலத்தான்

* அரற்றல் = அழுதல் ; பிங்கல நிகண்டு.

† தள்ளை = தாய். இது, குட்ட நாட்டார் வழங்குஞ்சொல்.

- மறப்பு நினைப்பு மாறி மாறி
 ௩௫. வரலா னங்ஙன மாறி மாறி
 நீயும் விழும னேயம பெருக்குபு
 கவலேல் கவலேல் காத்தருள் புரிவாம்
 என்று தேற்ற மியம்பிடல் வேண்டுங்
 காமர் பூக்குங் கந்தகோட் டத்தில்
 ௪௦. வாழும் பரம மலனோய்
 போழு மருந்து பூக்குங் குன்றே.

௧௦

நேரிசை வேண்பா

குன்றம் பகவே லெறிந்தோய் குடிசைமுகன்
 ஒன்றுந் திருவுருவோ யோமுருகா—வென்று
 குரங்குநர்க் கொள்கந்த கோட்டப் பிரானென்
 றுரங்கொள்ளு வார்க்கின் றுதிப்பு.

௧௧

கட்டளைக்கலித்துறை

உதிப்பு முலப்புமெங் கேநிற்கு மென்றோ ருணர்வுசெய்விற்
 குதிப்புமறப்புமெங் குண்டோவங் கென்றே குறித்திடலாம்
 அதிர்ப்பு முதிர்ப்பு முளேனவை யெவ்வா றடங்கநிற்பேன்
 மதிப்பு மெதிர்ப்பு மிலாக்கந்த கோட்டத்து வானவனே.௧௨

நிலைமண்டில வகவற்பா

- வானவர் நாயக மாதவர் நாயக
 மானவர் நாயக மன்னவர் நாயக
 மோனிக னாயக முன்னுநர் நாயக
 ஞானிக னாயக நள்ளுநர் நாயக
 ௫. தந்திர நாயக மந்திர நாயக
 எந்திர நாயக சுந்தர நாயக
 சத்திக னாயக சித்திக னாயக
 முத்திக னாயக வித்தைக னாயக

தத்துவ நாயக சற்குண நாயக
க0. புத்தக நாயக புண்ணிய நாயக
தாரக நாயக சண்முக நாயக
ஏரக நாயக வெங்குரு நாயக
ஆட்ட நாயக வாசறு கந்த
கோட்ட நாயக கூர்த்த போதம்

கரு. இல்லாக் குணங்கு பொல்லாக் குணங்கு
கல்லாக் குணங்கு கருதாக் குணங்கு
பாடாக் குணங்கு படியாக் குணங்கு
தேடாக் குணங்கு தெரியாக் குணங்கு
வழுத்திம் மனுவை மதித்து நருளிற்
உ0. செலுத்தி யென்னைக் கலத்த னின்மா
திடனார் திடனார் தெய்வ வருட்கோர்
கடனே கடனே கடனே கடனே.

கங

நேரிகை வேண்பா

கூடனறியா *வாட்டியரல் காக்கந்த கோட்டத்
திடைவதியு மெந்தாயுன் னேணு—ரடியலரே
ஏழையேன் சிந்தை யெனுமாறு காலுண்டு
மாழையொடு வீங்கும் வயின்.

கசு

கட்டளைக்கலித்துறை

வயினதே யன்சுமைக் காமாலு மஞ்சவொள் வையத்தனுங்
குயினேறு போகியுஞ் சூழ்கந்த மாகந்த கோட்டத்துறை
மயிலேறு மெம்முதா னின்றொண்ட ரென்றிந்த †மாதிரத்திற்
பெயரேறி னுரவம் போயினு ரென்னவோர் பேச்சுமின்றே.

* ஆட்டியர் = செல்வர் ; ' ஆட்டய: ' எனனும் வடசொல்
லின் விகாரம். † மாதிரம் = பூமி ; தகரவெதுகை.

நேரிசை யகவற்பா

- இன்று நெருநல் பின்றை யெனாநிலை
பிடித்து நின்ற பிரமேந் திரற்கு
நித்தகை வல்லிய நீட்டி யருளினை
நித்திய நாத னெனுநிரு பற்கு
- நு. நின்மல யோக நிலைநன் களித்தனை
சொன்னகுத் தற்கு மவனிற் றுணைவி
என்னு மகேசை யென்பா ளுக்குஞ்
சுதனா வந்தெதிர் தோன்றினை யதான்று
நசைஇய வரங்களு நன்கு நல்கினை
- க0. வசமந் தற்கு மலர்கதி வழங்கினை
இடும்ப னென்பா னிகலிரித் தருளினை
சேரர் கோற்குச் சிவகயி லாய
கதிக்கருள் புரிந்தனை திருப்பரங் குன்றிற்
கரனுப் புண்ட வொருமட வரற்கக்
- கரு. கரன்வளர் பாக்குக் கருணைபா லித்தனை
சுகவிரு டிக்குந தூய்நால் வாய்க்கும
வேண்டுன வருளினை விடைமுக வற்குப்
பதியொள் ளறிவைப் பகுத்தருள் செய்தனை
வாசுகி யென்னு மாசுண மதற்கார்
- உ0. யாக்கை யாகுல நீக்கி யருளினை
சயகீய சவ்விய சாமிமா னுக்கற்
கைம்பா தகந்தீர்த் தருளினை யற்பாற்
கதிர்காம வேலா வெனக்கத ரெருவற்
புரப்பான் கரியைக் கோறல புரிந்தனை
- உரு. கதிர்கா மத்திற் களிழுத் தொழுவான்
ஒருவன் சாப மொழித்தருள் செய்தனை
காசிய ரிட்டிக் கூறு காட்டு

- மலயன் மார னிருவர் மாய்த்தனை
வாசவன் றூசி மனக்கவ றீர்த்தனை
௩௦. சந்தத் தொடர்பு சாலப் பொழிந்த
எந்தை யருண கிரிக்கரு ளிசைத்தனை
பிரமற் குட்டுபு பெரும்புவி படைத்தனை
பரமற் கோருப தேசம் பண்ணினை
ஆறு முனைவரை யாட்கொண் டருளினை
௩௧. முசுகற் கருளினை முதுமல யத்துச்
சிறுமுனிக் கருளினை சீரிய புத்தேட்
சோழற் கருளினை யாழற் கருளினை
வாமற் கருளினை யிராமற் கருளினை
கீரற் காய கிருபைசெய் தருளினை
௪௦. இன்னு மெண்ணிலர்ப் புறந்தனை யதனால்
என்னையு மென்போல் வாரையு மின்னை
ஆண்டு கோடற் கருளல்
௧ வேண்டுங் கந்த கோட்ட வேளே.

கக

நேரிசை வேண்பா

வேளென் மதன்செய்யோர் வெப்பிற் கிவனினியிங்
காளன் றெனவுய்க்கு மாற்றலுளோய்—கோளறுசீர்க்
கந்தகோட் டக்குமர காவென் றிமிழ்த்தபினும்
பந்தம்யாக் குங்கொல் பகர்.

கஎ

கட்டளைக்கலித்துறை

பகரற் கரிய பராபர மூர்த்தியின் பால்விழிக்கட்
புகறற் கினியநீ வந்ததா லன்றோ பொருபுலவர்
சுகமுற் றனரந்த வாறுநீ யென்கணூந் தோன்றினன்றிக்
சுகனட்பி லுய்வன் கொலோகந்த கோட்டக் குருமணியே.

இணைக்குற ளகவற்பா

மணிமிக் குடைமா மணிகண் டற்குப்
பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே
நாவின் மகட்கோர் நாமக ளாகிப்
பூவின் மகட்கோர் பூமக ளாகி

ரு. எண்ணில் கோடி யண்ட வீட்டந்
தந்திடு கருப்பத் தாய்விந் துவிற்குந்
தாயாய் மன்னு சாம்ப விக்குப்
பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே
கிஞ்ச வுறழ்வுங் கிஞ்சத் தொழிலு

க௦. முளபல் கோடி யுறவி கட்டுட்
பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே
தளிமக் கந்த கோட்டத் தளியுட்
பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே
என்முக நீதா நெழீஇ வராயேற்

கரு. சார்தழை மஞ்ஞாய் தருகென் பேன்கொல்
பைமெய்த் தத்தாய் பறையென் பேன்கொல்
அஞ்சிறை நாரா யழையென் பேன்கொல்
மென்னடை யன்னம் விளம்பென் பேன்கொல்
இன்னிசைக் குயினீ யிசையென் பேன்கொல்

உ௦. சீகரக் குயினீ செல்கென் பேன்கொல்
பொள்ளென மிளிறே போகென் பேன்கொல்
குதிகொளு மனனே கொடுவென் பேன்கொல்
வேறென் விளைப்பனே

ஊறுளே னுணரே னுணரேன்

உரு. எற்குலை வின்றிநல் லீரம் பெருக்கா
எழீஇ வரினீ யெந்தா யெந்தாய்
என்றடி தாழ்ந்துன் னின்மதர்ப் பெளவம்

படிந்தா னந்த பரதஞ் செய்கு
மாசறு தொண்டிர் வம்மி னென்பேன்

௩௦. மறுடெறு மன்பீர் வருதி ரென்பேன்
யோக வேந்தி ருறுமிவ னென்பேன்
சான்றீர் சான்றீர் நுங்கள் சார்பிற்
சார்ந்தேன் சார்ந்தேன் றகை டுமித்தேன்
என்பே னென்று மிருஅ

௩௧. நின்பா னின்று நீடுய் வேனே.

கக

நேரசை வேண்பா

உய்யு முறைகாண்ப வ்ய்யுயிருக் காமருளைச்
செய்யு நிலைகாண்ப சேய்மையொடு—பையுள்
இலாமுப்பு மாவுள்ள வேர்க்கந்த கோட்டத்
துலாய்நிற்கு முன்னளியு ளோர்.

உ௦

கட்டளைக்கலித்துறை

உனது மிலது மெனநிற்கு மிந்த உலகத்துழை

*விளரியி லேயே கிடைத்தனை யெற்கவ் வியன்கருதின்
வளருமுன் வாகையென்றேயாகுமின்னமும்வாழியென்னாக்
களவினின்னெஞ்சிற்படர்கந்தகோட்டத்துக்காங்கெயனே.

நேரசை யகவற்பா

காங்கேய மென்ன வோங்கொளி மெய்யோய்
மாயம் பூத்த மறத்தா ரகனும்
வஞ்சம் பூத்த கிரௌஞ்ச வரையனுஞ்
செய்திரி புரத்தைச் சிரித்தே ரித்தோய்
௩. அவ்வற் கிரௌஞ்சன் றருபே ராழியை
அங்கை யளகமா வுண்ட விறலோய்
பெயர்த்து மன்னவர்த் தடிவான் பெருவேல்

* விளரி = இளமை ; ளகரவெதுகை.

- ஒச்சினோய் மிக்க வுரவரி முகனின்
கரசிர முனையா வணமுங் காரித்
- க0. தடக்கி வீட்டோ ராண்மை யுடையோய்
மதுகைசால் சூர பதும னுணையிற்
பகிரண் டங்களி னின்று பாய்ந்து
வருமெண் ணறுமவு ணப்படை மாண்டு
தலையளாய் நின்ற வழன்மலை பலவுங்
- கரு. கட்பார் வையினாற் கனற்று வலியோய்
எண்ணில் சிரங்க ளெண்ணில் கரங்கள்
எண்ணில் படையுடை யெண்ணில் படைகளை
ஒருங் காரத் தோடுக் கிரமா
நோக்கி நீரு நீற்றெறு முடையோய்
- உ0. வீரமா கேந்திர ஆரிற் குழீஇய
செறுநர் குழாத்தைச் சிறுநகை யென்னும்
பாழித் தியாற் பூழி செய்தோய்
ஆயிரத் தெட்டண் டாதி பதியாய்
ஆயிரத் தெட்டரி யயனாண் மன்னாய்
- உரு. நூற்றெட் டுகநூ ருத ஆங்குத்
திருவுடை யானாத் தெவுண்மா யாவியா
உளசு ரன்செய் யுரனெலா மாற்றுபு
வல்லிக் கொடியற் பொழ்ந்து வருகென்
சொல்லி னோர்படை தூண்டு பெரியோய்
- ஈ0. ஞாட்பில் விளிந்த பூத ஞாட்பை
ஒருரை யளவி லுயிர்த்தெழ வயர்ந்தோய்
அந்தணர் பரவுங் கந்தகோட் டத்திற்
சந்தத நிலவுந் தனிவர வள்ளால்
என்மல வலிவா ரிரித்தருள் பாக்குன்
- ஈரு. உள்ளத் துளினஃ துண்டு கொல்லோ
ஐயநீ யிஞ்ஞான் றுளருள்
செய்ய வேண்டுந் திருவுள முவந்தே.

நேரிசை வேண்பா

உவப்பு முவர்ப்புமிலா வோரருளெற் கீயச்
சிவப்பொழுதிந் நாளிலைகொல் செப்புஞ்—சிவப்பொழுதுன்
பாலென்று காந்தம் பறையுரைக்கென் சொல்லுவைமெய்
சர்க்கந்த கோட்டத்தெந் தாய். உந்

கட்டளைக்கலித்துறை

தாயுஞ் சனகனும் பந்தமுங் கேளுநீ தானென்பவர்க்
கோயும் புனிறும் புராணமு மாய வுறுகணெல்லாம்
ஏயுந் திருவருள் வேக வதிகொப் புளமெழுப்பிப்
பாயும் பொறிகெழு மாகந்த கோட்ட பராபரனே.

நிலைமண்டில வகவற்பா

பரத னெல்லை யாமிப் பாரியில்
நரரா யுள்ளார் யாதோர் நடையிற்
காலம் போக்கல் கடனே யாயினுஞ்
சிலப் பனுவலிற் சீரியர் போக்குவர்
நீர்க்க மாகத் திவாவு றங்கல்
செருக்குற் றிருத்தல் சிறுமிக டொறுவில்
விருப்புற் றிருத்தல் வெஞ்சூ தாடல்
ஆடல் பார்த்த லபவா தம்பனல்

க0. பாடல் கேட்டல் பஃரெனி கொளுத்தல்
வாளா சரித்த லாக வழத்துங்
கோளா றுகளிற் கூடாப் போக்குவர்
இன்னோர் கேளெற் கேயுங் கொல்லோ
மன்னார் கந்த கோட்ட மரீஇ

கரு. அடியார்ப் புரக்கு மருட்பெருஞ் சோதி
அடியே னேத்து மதிரசத் தேனே.

நேரிசை வேண்பா

தேன்பா யிழுதுகண்டு தித்திக்கு மக்காரம்
ஆன்பா லெலாமெள்ளு மானந்தத்—தேன்பாகுண்
டும்பரின் மீயிருப்பா ரொண்கந்த கோட்டமமர்
தம்பிரா னின்னன்பர் தாம்.

உசு

கட்டளைக்கலித்துறை

தூவில் விவேக முளார்கொண்ட சன்மஞ் சபலம்பெற்ற
*கூவயி னுக்கிரை தேடுவ தோடிறை யாமுனையுங்
கூவுழித் தேடியுய் வாரவர் நீர்வரை கூறிடவென்
நாவல தோவெனை யாள்கந்த கோட்டநன் னாயகனே. உஎ

இணைகீதற ளகவற்பா

- நாயகன் றந்த நால்வே தத்துள்
இருக்கு மறையி னெழிலைத ரேயம்
எசுவின் றைத்திரிய மீசா வாசியம்
பிருகதா ரணியம் பேழ்க்கட வல்லி
- ௫. கிதச் சாந்தோக் கியநற் கேநம்
அதர்வப் பிரச்சிந மணிமாண் டீக்கியம்
முண்டக மென்னு மொழியொரு பதூஉம்
இரண்டா மோத்தி னேர்க்கை வல்லியம்
தூய்மை பன்னு சுவேதா சுவதரம்
- க௦. கிழமைக் காலாக் கினிருத் திரநறுஞ்
சென்னி யோத்தின் சிரசு சிகையெனும்
பஞ்ச ருத்திர வஞ்சுப றிடமும்
ஏனைய வுபரிட மாமக மெல்லாம்
மொழிந்து மொழிந்து முடிவு படுத்தற்
- கரு. கமையாப் பொருளா யறுகுண வத்துவாய்
என்று முள்ள தெதுவோ வதுவே
நீயென் னோர்வார் நெஞ்சிடை யுறைவோய்

* உஎ வயின் = உன் வயிற்று.

தேரண *வுழப்பு வாரணத் துகிலேய்
பொலங்கொ ணீப வலங்கன் மொய்ம்போய்

௨௦. சடக்கர நாம சகச்சிர நாம
குன்றாக் கந்த கோட்டத் தெம்மான்
எனாதெண் மைத்துணை யிற்றென வோர்ந்தாள்
அற்பி லடியேனை

எல்லுங் காத்தி யல்லுங் காத்தி

௨௫. அந்தி காத்தி சந்தி காத்தி
முன்னுங் காத்தி பின்னுங் காத்தி
இடையிற் காத்தி யாண்டுங் காத்தி
நோக்கிட நெங்கு நுனையே
நோக்கற் காய நோக்கு மளியே.

௨௮

நேரிசை வெண்பா

அளியான் மனுடர்சே யாமொருவ னம்பி
விளியா வியன்பெறலிங் குண்டேற்—களிகழியா
ஓர்கடவுட் சேய்நம்பி யார்கெடுவா ரோய்விலருள்
கூர்கந்த கோட்ட குகா.

௨௯

கட்டளைக்கலித்துறை

காவளர் மாகந்த கோட்டத்தெந் நானுங் கடிபெருக்கித்
தாவற வேவிளங் கீரொன் பதுவிழிச் சண்முகநின்
தூவரு ணச்சடி யேனினித் தங்குந் துகளிலிடம
தேவர்கண் மானவர் யாவரு மேத்துன் றிருவடியே. ௩௦

வண்ணக்களஞ்சியம், காஞ்சி - நாகலிங்க முதலியார்
வேண்டுகோளின்படி, பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச
சுவாமிக ளருளிச்செய்த—

கந்தகோட்டமும்மணிக்கோவை முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

* உழப்பு = வலிமை ; ளகரவெதுகை.

வடதிருமுல்லைவாயிற் கு க ப ர ர் வ ண் ண ம்

—*—
இராகம் - புன்னுகவராளி

தையத் தனன தத்தந் தந்தத்த தானன
தையத் தனன தத்தந் தந்தத்த தானன
தனனதந்த தந்ததான தனனதந்த தந்ததான
தனனதந்த தந்ததான தனனதந்த தந்ததான
தான தானன தான தானன
தனன தனதன தைய தானன
——தனதன தன்னுன தனன.

சொல்லிற் பெரிய சுத்தங் கொண்டச்ச * நூறிய
மெய்யர்க் கினிய கத்தன் சிந்திக்கொ ணுமுதல் [வாறு
பெரியவண்ட ரண்டம் யாவும் வனைபரன்செய் கின்ற
நிறுவியந்த முஞ்செய்ச னுயிரிருந்தி யங்குசோதி
நாத நாயகன் வேத நாயகன்
உதியா நிருமல னைவி லாதகோ
மெய்யற் புதனெ ருத்தன் பண்புற்ற தேவரும்
வையத் தவரு நித்தஞ் சிந்திக்கு மீறிவி
அளவிறந்த வண்டகோடி களினிறைந்த விஞ்சையீசன்
அறைகடந்த சம்புமாசின் மதிமலர்ந்த புந்தியாளன்
ஓகை யேயுள னீகை யேயுளர்
உளமீ துளனுயர் வள்ள னீதிசேர்,
தொய்யற் றிருவு ளத்தன் சந்தத்து மாலைகொள்
உள்ளத் திருநி ருத்தன் பண்டத்த னீயென

* நூறுதல் = பொடியாக்கல் ; அழிததலெனும் பொருளிற்
பிரயோகிக்கப் படுவது.

உரைசெயன்பர் நண்பர்ஞான முனைவர்வந்த னஞ்செயாதி
கரைதவிர்ந்த வெண்குணேசர் பொறைமிகுந்த துங்க
நோயி லாவரு ணேய போதகர் [ரேதம்
அழியா தவரமு நல்கு மேதையார்
——நிகரறு விண்ணாக நிறைவோர் ; (ஊ)

தொல்வித் தகவ ளப்பந் தங்கொப்பில் சூர்களுள்
*நல்லக் கயல்வி ழிப்பண் கண்டத்தி கோனையும் [ய்
அணியிலங்க னந்தைமானு டருஞரங்கொண் மங்கைநாடு
மனையுமன்றி யொன்றின் மீதுகவி சொல்கின்ற தின்று
நீர்மையேயுள கீர னுனவன் [நாமென்
நவைதீர் பரமலை யெல்லை யோர்வளார்,
†பொய்கைக் கருகி ருக்குந் திண்டொத்த பாறையில்
ஐயற்றொ முதிருக்குஞ் சந்தர்ப்ப நீள்வலி
உடையவங்கம் விஞ்சபூத கண்டவிரண்டு தண்டவீரர்
களைநினைந்து கண்டுநீவிர் தமிழ்நலந்தெ ரிந்தகீரன்
மேல தோர்பிழை சார வேபணி
மலைசேர் குகைநனி தள்ளி மோதிடர்,
துள்ளித் துடிது டித்தஞ் சஞ்செற்கெ னாவொரு
வல்லுத் தரவ ளித்தன் றன்புக்கு ளானவர்
பினர்மொழிந்த தண்டவீரர் மரமிருந்த செம்பலாச
மதையரிந்து தண்டடாக வருகெறிந்து நின்றபோது
மீனும் வீயும் தாகி யேயுறும்
அஞரே யறவென வள்ளு கீரினால்
——வகிர்கவி வன்னோவின் மிகவே ; (வ)

* நலக்கயல் 'நலலக் கயல்' என விரித்தல விகாரப்பட்டு
டது. † பொய்கை = சரவணப் பொய்கை.

‡ இவர்கள் பெயர் உக்கிரமூர்த்தி, அண்டாவரணன்
எனத் திருப்பரங்கிரிப் புராணஞ் செப்பும்.

சிறுநூற்றிரட்டு

தொலைப் படர ளிக்குஞ் சங்கட்ட மாரவை

மெய்விட் டவுட னத்தங் கொண்டிச்செ வேள்பதி
தனின்மறஞ்செய் கின்றபாவி யெனவிரண்டு தண்டவீரர்
களும்வெகுண்டு டம்பறைந்து சிறைபுரிந்து வந்தகாலை
ஈது தான்முரு கோன தேயென

நினைசீ ரியனவி றுய்ய பாடலார்,
புள்ளிப் பொறியி ருக்குந் தொங்கற்சி காவள
வையத் தொடொளி கக்குந் தங்கத்திண் மானமும்
அணிபதிந்த தந்தயான மளவிறந்த சிங்கயானம் [கோடி
எணிலுயர்ந்த தொங்கல்பீலி கொடிகணம்ப னந்த
ஏவ லாளரு மீடி லாவடல்

மலிமா பகுதியு முள்ள சீருளார்,
சொல்லற் கரிய பொற்புஞ் சம்பத்து நீடிய
வெள்ளிக் கிரிந டுக்கண் டங்கிச்ச தாவடி
யவர்விரும்பு கின்றவாறு புரிசிறந்த சம்ப்ரதாய
அருளுமன்பு மின்புமாகி நிலவகண்ட சம்புவான *
மாசி லாமணி யீசர் காதலர்

அருள்சால் கொடியிடை *யையை பாலனார்

—முடிவறு முன்னேணி ளவலார் ; (வனா)

துய்யர்க் குதவு சித்தம் பொங்கச்ச தாவரி
புள்ளுக் கிறைசு மக்குஞ் சம்பத்து ளாய்திரு
அணைவைகுண்ட விண்டுவாசி றுளவணிந்த மஞ்சுமார்ப
வெனவணங்கு கின்றபேர்கள் கடவுளென்றி யம்புமா
†ஆண மாமரு மானெ னாவரு [லின்
பெரியா ரளவறு கல்வி நாதனார்,

* ஐயை = உமை ; பிங்கல நிகண்டு.

† ஆணம் = அன்பு ; னாகரவெதுகை.

- படிந்தா னந்த பரதஞ் செய்கு
 மாசறு தொண்டிர் வம்மி னென்பேன்
 ௩௦. மறுடெறு மன்பீர் வருதி ரென்பேன்
 யோக வேந்தி ருறுமிவ னென்பேன்
 சான்றிர் சான்றிர் நுங்கள் சார்பிற்
 சார்ந்தேன் சார்ந்தேன் றனைக டுமித்தேன்
 என்பே னென்று மிருஅ
 ௩௧. நின்பா னின்று நீடுய் வேனே.

கக

நேரிசை வேண்பா

உய்யு முறைகாண்ப வ்யயுயிருக் காமருளைச்
 செய்யு நிலைகாண்ப சேய்மையொடு—பையுள்
 இலாமுப்பு மாவுள்ள வேர்க்கந்த கோட்டத்
 துலாய்நிற்கு முன்னளியு ளோர்.

உ௦

கட்டளைக்கலித்துறை

- உளது மிலது மெனநிற்கு மிந்த உலகத்துழை
 *விளரியி லேயே கிடைத்தனை யெற்கவ் வியன்கருதின்
 வளருமுன் வாகையென்றேயாகுமின்னமும்வாழியென்னுக்
 களவினின்னெஞ்சிற்படர்கந்தகோட்டத்துக்காங்கெயனே.

நேரிசை யகவற்பா

- காங்கேய மென்ன வோங்கொளி மெய்யோய்
 மாயம் பூத்த மறத்தா ரகனும்
 வஞ்சம் பூத்த கிரௌஞ்ச வரையனுஞ்
 செய்திரி புரத்தைச் சிரித்தெ ரித்தோய்
 ௩. அவ்வற் கிரௌஞ்சன் றருபே ராழியை
 அங்கை யளகமா வுண்ட விறலோய்
 பெயர்த்து மன்னவர்த் தடிவான் பெருவேல்

* விளரி = இளமை ; ளகரவெதுகை.

தெய்வத் திருவி ருக்குந் துன்பற்ற மேனியில்
 நல்வச் சிரமிழைத்தங் கெம்பிட்ட சேகரம்
 ஸுதலிலம்ப கஞ்சிகாத செவிவிளங்கு தொங்கறேசு
 தருகுதம்பை கண்டவார மிடையங்க னந்தகோவை
 பாட காதியெ லாழு மேவுற
 வருமோர் கரிமகள் கொள்ள வாவினார்,
 தொல்விட் கருமு கிற்குங் கங்குற்கு மேலென
 மல்கற் குழலு மட்டுந் தண்டொத்த தோள்களும்
 *சகுலிநஞ்ச மம்பைமோது விழிகளுங்க தம்பநாறும்
 இருபறம்பும் வம்புபூசு கரதலங்க ளஞ்சலாவும்
 நீரி லார்சுழி நேரொர் நாபியு
 மலர்போ லடியுடை வள்ளி கேள்வனார்
 —புகழ்முனி சொன்னாடு செவியார் ;

(௨)

வல்லைப் பொருமு லைப்பெண் பண்புப்பு லோமசை
 மையற் கினிதுகக்குங் கண்பெற்ற வாசவன்
 உரமடங்க வந்தகூரன் விறலடங்க வென்றனேக
 கணமெழுந்து பமபைபேரி முரசுதிண்டி மொந்தைவாரி
 தாரை காகளம யாம மாமுழ
 முருடா குளிதுடி நல்ல நாதமே,
 செய்யப் பெரிய கட்கம் புன்சத்தி பேரயின்
 முள்ளுப் பரசு டிக்குந் தண்டத்த மூவிலை
 எறியிரும்பு குந்தம்வீச சவளம்வன்கல பிண்டிபாலம
 முசலமம்பு சிந்துவாரம வளைகள் குண்டு மந்த்ரபாசம்
 நீடு கோடரி யீரும் வாளெழு
 குலிசா யுதமிக வுள்ள கேடிலா
 மள்ளற் படைகள் பக்கஞ் சந்திக்க வேபெரு
 வையத் தலமி தித்தங் கங்குற்ற வாசுரர்

களைவளைந்து மண்டைவேறு தொடைபிளந்த சந்துவேறு
விழிவகிர்ந்த துண்டமவேறு களம்வகிர்ந்த முண்டம்
கால்கள் வேறுகை வேறு வேறென [வேறு
விறைவே யிறும்வகை செய்து நீதியே

——உறுசுரர் மன்னுமொர் மயின்மேல் ; (௨௩)

மையற் றவினன் மெச்சுஞ் செங்கைத்து நூபுரம்
எல்லிற் சுடர்கொ ழிக்கும் பொன்கட்டு மோதிரம்
அவிர்சதங்கை தண்டைசாலவொளிர்பதம்பொருந்தவேறி
அறைசிகண்டி தன்கலாப முழுவதும்ப டர்ந்துகுழ
நீள வீரிறை வீச வீசலின்

நெடுமா மலைமுடி துள்ள வேகுநேர்,
கள்ளச் சமர்கொ டுக்குங் குன்றெத்த சூரன
துள்ளத் திறவுன் மத்தங் கண்டொப்பி லாவதி
இகல்கிளர்ந்த தங்கைவேலி னினைவறிந்தெ முந்துநீயி
வசுரன் மொய்ப்பு டம்புபீற வனைதியென்ற றைந்த
தேச லாமது கோர மாமொளி [வேலை

பலகோ டிபெருக வெய்தெ னுவினும்,
மையத் தலமு மற்றுங் கண்டச்ச மேகொள
வள்ளுற் றுயரெ முப்பந் தந்தச்ச தாதியர்
குமரசம்பு கந்ததேவ வெனவிளம்ப வஞ்சசூரன்
உடல்வகிர்ந்து கங்கைமூழ்கி கரமமர்ந்த வென்றி
ஈச னூர்சுர லோக மாளென [வேலின்

மகவான் மகிழரை சொல்லி யேசிலா
——அரசுமரு டந்நேரி லருளோர் ; (௨௪)

வல்லத் தரணி முத்துஞ் செந்துப்பு மூரியும்
நல்குப் புடையு டுத்துங் கங்கற்ற பூமியில்
எழில்விளங்கு தொண்டைநாடு நனிவிளங்க வந்தலுருள்
அலைததும்பு கின்றபாலி மடவைகெண்டை தும்பிவாளை

தாவி யாசினி வாழை சீவனி

புளிமா தமிழ்தரு சுள்ளி வார்பலா,
கள்ளிற் சுவைய ளிக்குங் கொம்பொட்டு தேனரை

வெல்லத் தினுமி னிக்குஞ் சம்புப்ப லாசிகண்
மிசைவிழுந்தி ழிந்தவேளை யுதிர்பழஞ்சி வந்ததேனும்

எருமைகுண்டை துமபிகேழ னடையினைந்தெ ழும்பு
வாரி யேயிடு பான லேபல [கூழை

உளநீள் வளமொடு செய்யி லேநெலாம்,
வள்ளுக் கதிர டித்தங் கங்கிட்ட நூழில்கள்

வெள்ளைத் *தரளமுத்தி றும்பொத்து வீசொளி
அருகினின்ற னந்தபேத குரவைதந்தி யங்குகாணி

உழவர்பெண்க ளந்தகார வருவைவெண்பொ னென்று
வேசெய் போழ்தவர் நேச வாடவர் [காண

இவரார் புதியரெ னைய மேகொளா

——நிசமுண ரன்னொர்வ யினுமே ; (தனு)

வள்ளைச் செவிகி டக்குந் துங்கப்போ னோலைகள்

எள்ளச் சசியை முத்தஞ் சிந்தப்புன் மூரலின்
மணம்விழைந்த நெஞ்சமோடு பலமடந்தை நின்றலாவு

தடமலிந்த மந்த்ரமேடை களுமகன்ற மன்றமோது
சாலை மாமடம் வாரி யாவணம்

அறமே புரியிட மையர் சேர்வுமே,
அல்லித் தளிரின் மச்சஞ் சென்றெட்டு மோடையும்

நெய்தைக் கடிம ணக்குஞ் செம்புட்ப வாவியும்
நவையடைந்த மைந்தர்மூழ்கி னலம்வழங்கு கின்றமான

சமுடனிர்த்ர மங்கிவாயு நிருதிசண்ட மந்த்ரிநாரம்
ஈசம் வாருண மேசில் சூரியம்

மதிநீ ரெனுநல பொய்கை யோடுமே

* தரளம் = உருட்சி ; ரகரவெதுகை

மல்லிச் செடிய ரத்தந் தண்பிச்சி மாதவி

முல்லைக் கொடிது ருக்கம் பைமபச்சை கூவிளம் [ளும்
மகிழ்செருந்தி கொன்றைகோடை தமனமிண்டை சந்தநா
வளருந்த நங்கண்மேய பெரியவிஞ்சி கொண்டகோவி
லோடும் வானவர் சூழ்தெய் வீகமும்

உளவோர் வடதிரு முல்லை வாயில்வாழ்

—குகபர ரென்னர்வ முளரே.

(க)

வண்ணச்சந்த வளமெலாமுணர்ந்தவரும், சென்னை
யில் வசித்த தமிழ்ப்பண்டிதருமான க. வ. திருவேங்கட
நாயடு வெனும் பெயரிய சிவநேசச் செல்வரது வேண்டுகோ
ளங்கீகரித்து, பாம்பன் : மூீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகள்
தைய, தனன, தத்த, தந்தத்த, தானன, தனனதந்த, தந்த
தான, தான, தனன, தனதன, தானன, தன்னன என்னுஞ்
சந்தங்களுறப் பாடியருளிய—

வடதிருமுல்லைவாயிற் குகபரர்வண்ண முற்றிற்று

குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

ந வ வீ ர ர்

நவரத்தினக் கலிவிருத்தம்

வீரவாகுதேவர் - மாணிக்கம்

சீர ருமுருக வேளுறை செழுமை
ஆர ருநிலய வாரியி லம்ரேண்
நார ருவுழுவ லேறிடு நலிவில்
வீர வாகுவெனும் வீரனை விழைவாம்.

க

வீரகேசரிதேவர் - தரளம்

என்னை யாளிறை யாயுல கெங்கனும்
மன்னு கந்தபி ரான்மந்தி ரத்திடை
மின்னு வாழ்க்கைய ருவீர கேசரி
தன்னை யுள்ளன்பிற் ருழ்வர்க்கின் றாழலே.

உ

வீரமகேந்திரதேவர் - புட்பராகம்

ஐதரும் வீரம கேந்திர னெருவன்
பாதமு னேபடர் மாந்தர பரமீ
ஆதரம வியம தாந்தரங் கருதுஞ்
சூதம காமர மீர்ந்ததோ மரவேள்.

ங

வீரமகேசுதேவர் - கோமேதகம்

அரணத் திறையோ னையனா ரதமேன்
கரணத் தெணுவார் கவனா றிடுவான்
முரணிற் பொருகு ரனோடே முனைவோன்
சரணச் சுகவீ ரமகே சனரோ.

ச

வீரபுரந்தாதேவர் - வைடூரியம்

திகையெலா நீக்கமி லாது செறிந்தபெருந்
திகையெலா மேற்றவிர் சாமி பதம்பரவாப்
பகையெலா நீக்கொரு பாடு பிறந்துளுவார்
மிகையெலாம் வீட்டிடும் வீர புரந்தரனே.

ந

வீரராக்கதேவர் - வயிரம்

வீவயன மிலாமேல் வீட்டுநெறியை நேடும்
ஆவலறவர் வாழ்வா னுட்டுமுருக வேளின்
தாவிலருள்கொள் வீர ராக்கதனடி தாழ்வார்
தேவருமறி யாவோர் சீர்த்தியிலுயர் வாரால்.

கூ

வீரமார்த்தாண்டதேவர் - மரகதம்

தாமத மெற்றிடு மாசில் சார்ச்சேந்தன்
சேமவ டிக்களி யாமொர் சீர்ச்சார்ந்தோர்
மாமிடன் மிக்குடை வீர மார்த்தாண்டன்
பூமன நச்சுநர் போதம் போய்க்காண்பார்.

எ

வீராந்தகதேவர் - பவளம்

மள்ளலே நேண்சிகி யிவரு மஞ்சனை
உள்ளுவோ ரோங்கவ னுணர்வு சந்ததங்
கொள்ளுவீ ராந்தக னினைவு கொண்டிடின்
தள்ளுவார் காண்கணத் *தறுகண் யாவையும்.

அ

விரதீரதேவர் - நீலம்

ஆரெப்படி முனினும்து போலத்திரு வருள்கூர்
நாரப்பெரு மானையழ கைப்பெய ரானான்

* தறுகண் = கடுகக்கொலலுதல ; சிறுபாணாற்றுப்படை
காண்க.

தாரப்பொருள் வேலற்பணி தகைமைக்குண வீர
தீரப்பெய ரோணைப்புகழ் தெருளர்க்கிலை சிறுகே. ௬

கந்தசஷ்டி முதலிய மாவிரத வழிபாடுகளில் வழத்து
மாறு பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிக ளருளிச்
செய்த—

நவவீரர் நவரத்தினக்கலவிருத்த முற்றிற்று
கவிக்கொரு கர்ப்பூர தீபமேற்று.

குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

அட்டாட்டவிக்கிரகலீலை

நாற்பத்தெண்சீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
சந்திரசேகரமர்த்தநாரீசுரஞ்
சக்கரப்பிரதானம்
தக்ஷிணமூர்த்தமிலிங்கம்லிங்கோற்பவந்
தக்ஷயக்கியபங்கம்
சந்தியினிர்த்தனஞ்சந்ததநிர்த்தனஞ்
சண்டேசாநுக்ரகம்
சலந்தரவதமகொராஸ்திரமேகப
தம்மசுவாஸூடம்
சத்யசதாசிவம்மிக்கசதாசிவந்
தகுலகுளேசவரம்
சகஜசுகாசனங்கூர்மசங்காரமச்
சாரிவராஹாரி

சற்குருமூர்த்தமுமேசமுமாபதி
 ஜயபுஜங்கத்ராசம்
 சார்த்தூலஹரிபைரவங்கலியாணசுந்
 தரம்வடுகங்கிராதம்

சுந்தரவிருஷபவூர்திவிஷாபஹ
 ரணஞ்சுவராபகநம்
 துகளறுகேஷத்திரபாலகந்தொல்கரு
 டாந்திகம்முகலிங்கம்
 துங்ககங்காதரங்கங்காவிஸர்ஜநஞ்
 சுபசோமாஸ்கந்தம்
 குரஸிம்ஹாரி*கமாரியமாந்தகஞ்
 சுசித்மாணவபாவம்
 சுபகரபிரார்த்தனைமூர்த்தநறுந்திரி
 புரார்த்தகஞ்சுரர்பரசம்
 சுமுககங்காளமிரக்தபிகைப்பிர
 தானமிருஞ்சுடரே
 சுடர்கவுரீவரப்பிரதம்மஹாபா
 சுபதசொரூபமணி
 தோன்றுபுஜங்கலளிதம்ரிஷபாந்திகந்
 தோமறுகஜயுத்தம்

விந்தைவிளம்புகஜாந்திகம்வீணை
 தயங்குதக்ஷிணமூர்த்தம்
 மேதகயோகவினோதமதாக
 விளங்குதக்ஷிணமூர்த்தம்

* காமாரி ' கமாரி ' எனக்குறுகிறது.

† மாணவபாவம் = சிஷ்யபாவம்.

விமலபிக்ஷாடனங்கவலையுத்தாரணம்
 வேதகணம்புகழும்
 விதிசிரகண்டனங்கவுரிவிலாசமந்
 விதமெழிலரியர்த்தம்
 வீரபத்திரந்திரிமூர்த்திமுப்பாதம
 ஹாவேதாளிநடம்
 வெருவறுமேகபதத்திரியுருவாய்
 விளம்பறுபதுநான்கும்
 விலாசவளிப்புரிமித்தமெடுத்தவொர்
 மெய்ப்பொருளெதுவதுவே
 விண்ணவர்மண்ணவர்கண்ணவர்யாவரும்
 வீடருளாயெனவே

வந்தனைபுரியவிருந்துளனீயென
 வண்டமிழான்மனசான்
 வாழ்த்திவணங்கெனையாளவெனிருதய
 மலரினெழுந்தருளாய்
 மந்திரநாயகத்திரநாயக
 மங்களநாயகவோம்
 மயதவரீசுரபரமகுஹேசுர
 வசனமனாதீத
 வரதக்ருபாகரகுமரபராபர
 வரைவறுஷாட்குண்ய
 வஸ்துவெனற்புதசத்தியவித்தக
 மரணமொடயனமிலா

வானவஞானநபோமணியேதிரு

மாலயனறியாவோர்

மாமலையின்பெயரான்குருநாதவென்

மருடெறுமாமுனியே.

க

கலியுக ஆண்டு ௫௦௦௦ - ல நிகழ் விளம்பி வருடத்தில், பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாச சுவாமிகளால் இஃதருளிச் செய்யப்பட்டது. இவ்விருத்தத்தினை யுள்ளருக்கத்தோடு முப்போதும் பாடி யாடுக. ஆடாவிடினும் பாடுக. அங்ஙனஞ் செய்வார்க்கு உரோகநாசம், பாபநாசம், சத்துருநாசம், ஆயுள்விருத்தி, தைரியவிருத்தி, வீரியவிருத்தி, புத்திர விருத்தி, புண்ணியவிருத்தி யுண்டாதலோடு சர்வார்த்த சித்தியும், முத்தியும் வாய்க்குமென்பது வாய்மை.

ஆகப் பிரபந்தம் ௧௦ - லுமுள்ள திருச்செய்யுள் - ௨௫௮.

நான்காவது மண்டலத்தைச்சார்ந்த

சிறுநூற்றிரட்டு முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் றிருவடி வாழ்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

